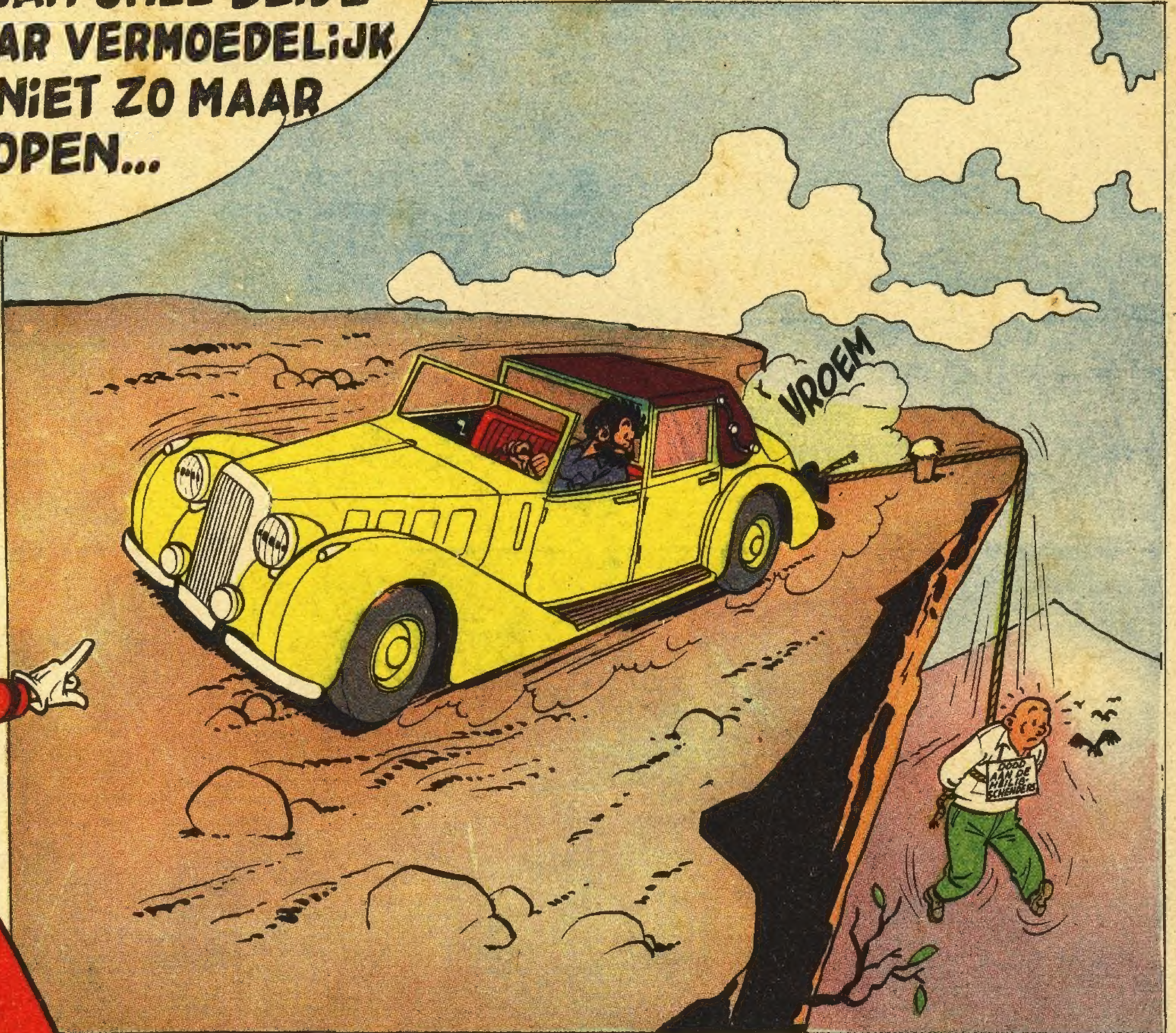
BELGIE : 5 frank.

ROBBEDOES

NEDERLAND : Abonné's : **30 ct.** ; losse nummers : **35 ct.**

LATEN WE HOPEN DAT HET TOUW STEVIG GENOEG IS! ANDERS IS HET UIT MET DE KALE EN DE AVONTUREN VAN ONZE BEIDE SNAKEN... MAAR VERMOEDELIJK ZAL HET NIET ZO MAAR AFLOPEN...





Weekblad. - 15e Jaargang. - Nr. 674. - 26 Februari 1953. - 24 blz.

ROBBEDOES EN DE TARBOTMOTOREN







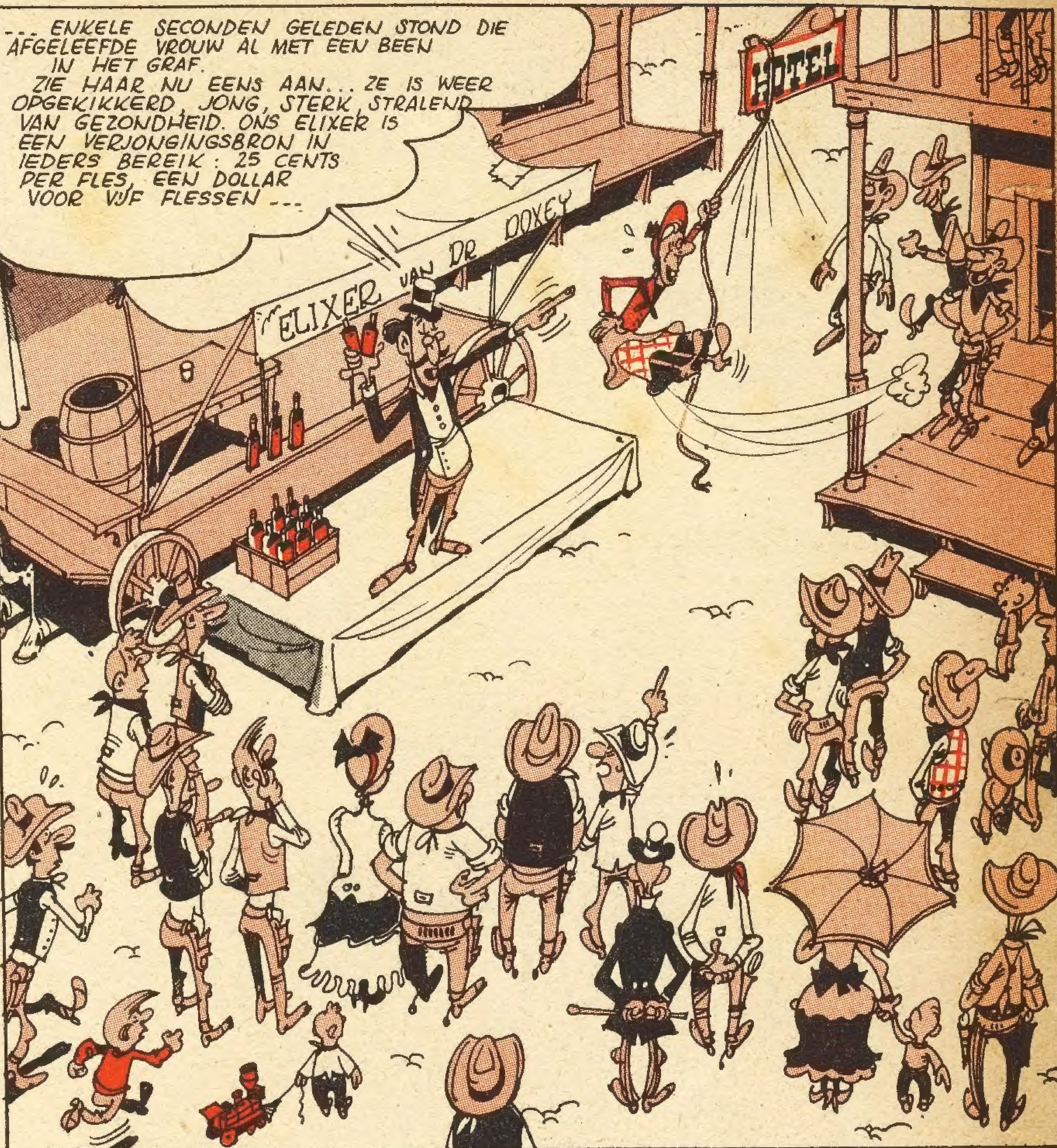




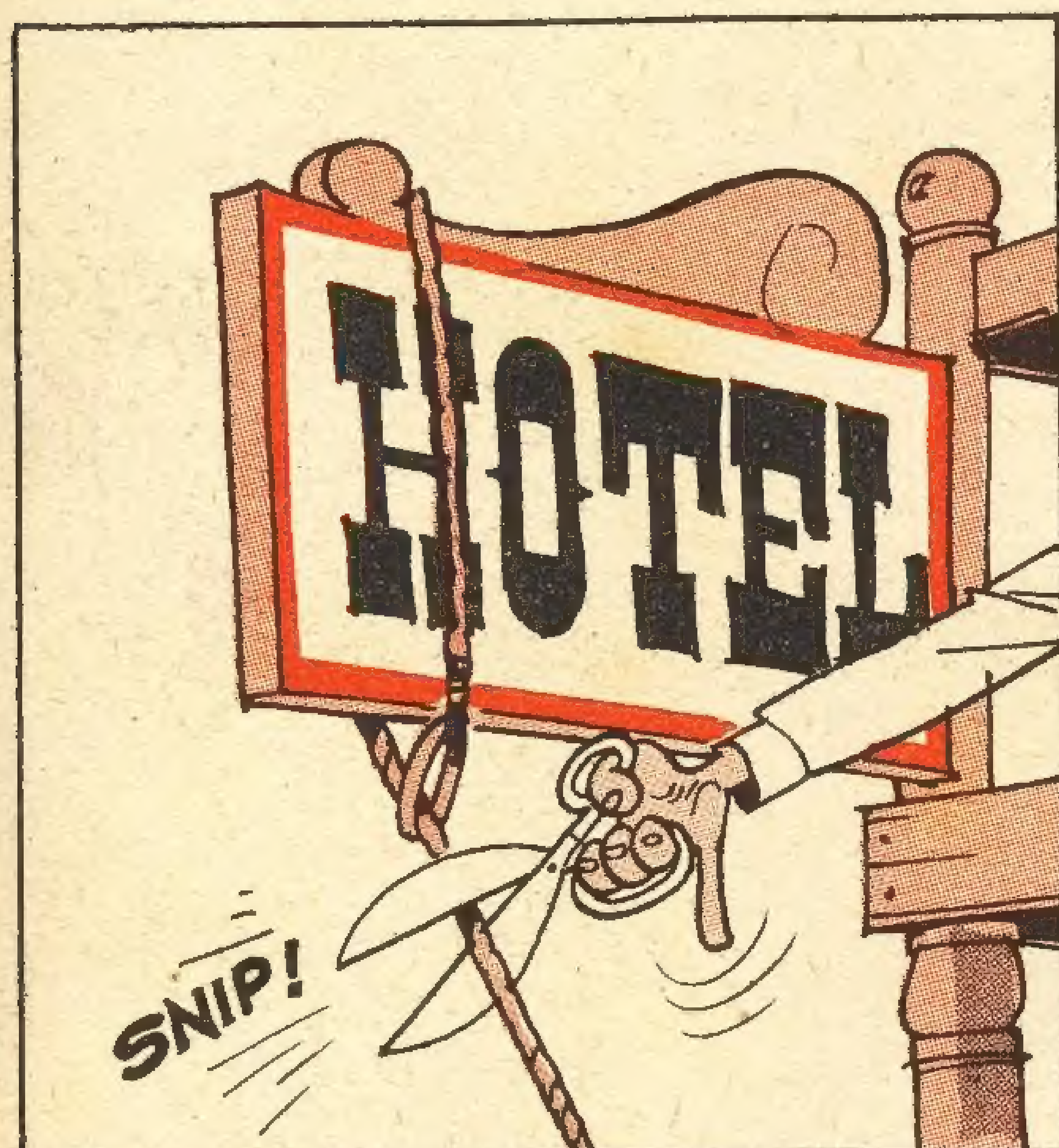


LUCKY LUKE

DR. DOXEY'S HANDLANGER HEEFT ZICH ALS OUDE DAME VERMOMD VOOR EEN DEMONSTRATIE VAN ELIXER.







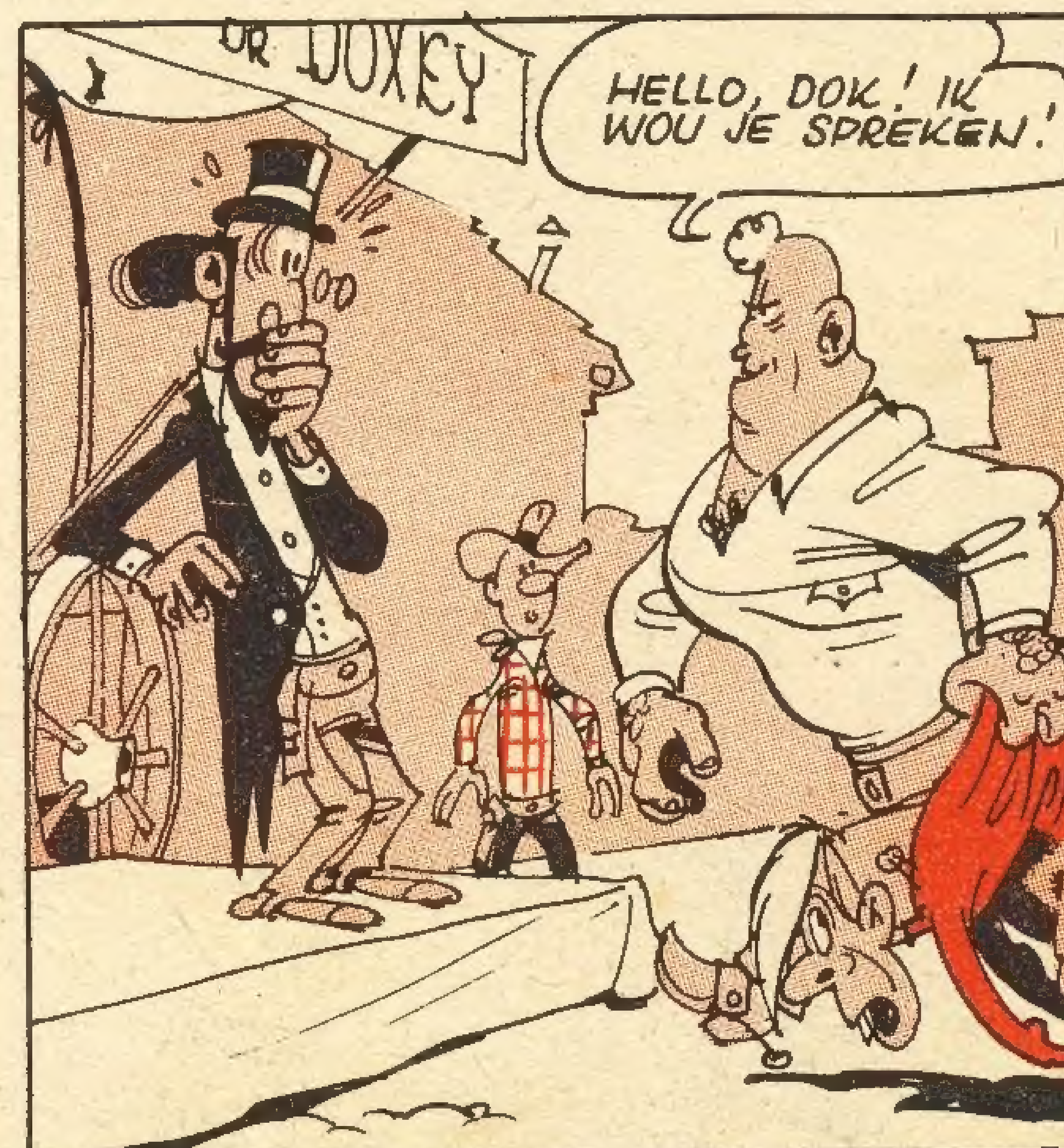


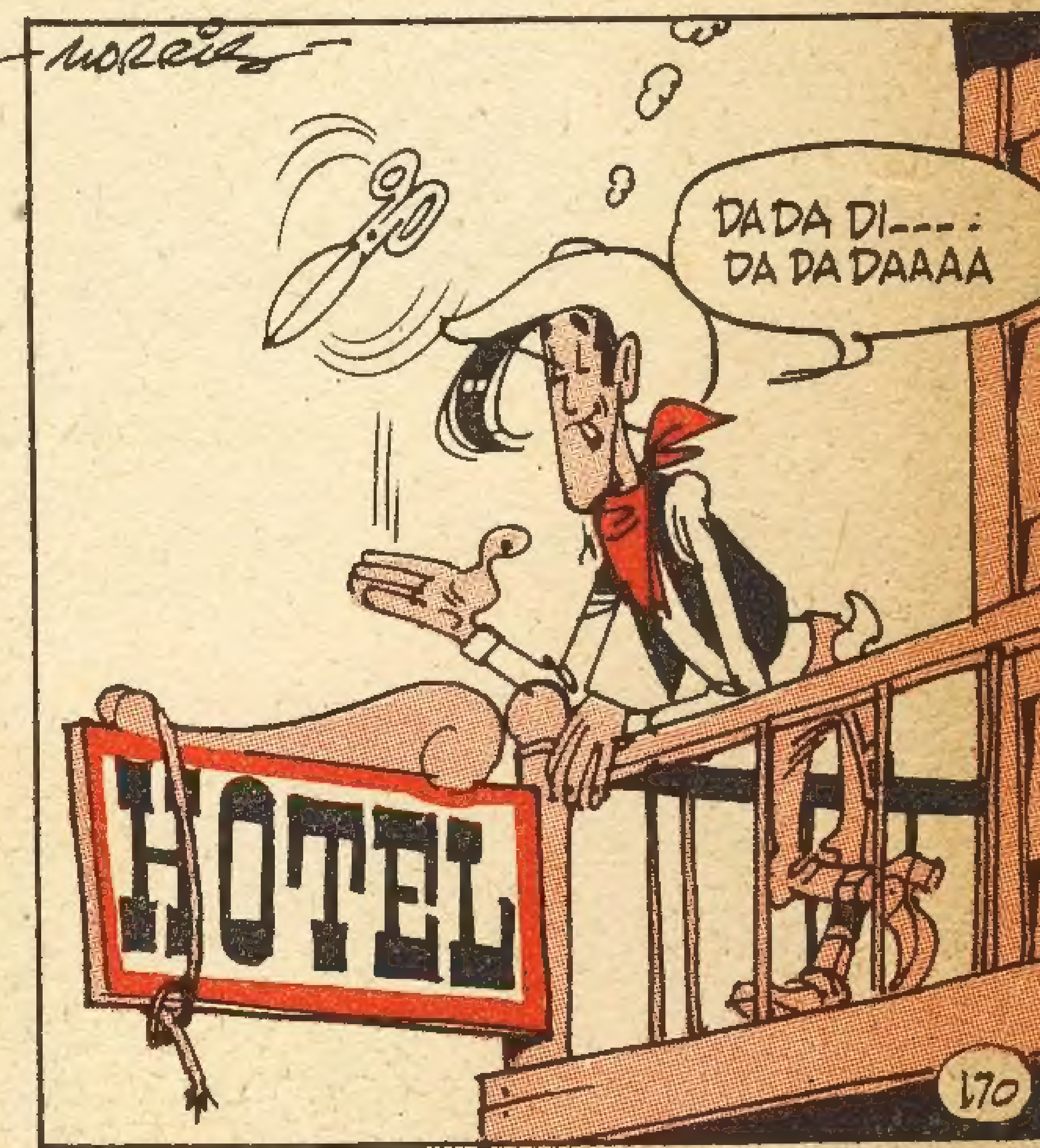


EEN FIGURANT DIE DOOR DIE KWAKZALVER BETAALD WORDT OM ONS ZAND IN DE OGEN TE STROOIEN !

ALS DAT ZO IS ZORG IK VOOR HET LAATSTE BEDRIJF, JONGENS... NU IS 'T MIJN BEURT OM OP HET TONEEL TE VERSCHIJNEN !

KOMEDIE !





HET SPEURDERSWERK VAN Jan KORDAAT

DE DODENDE STRAAL

SZLOTEK BELT AAN JANS DEUR ALS HIJ DE DEUR OPEN DOET, LIGT DE MAN BEWUSTELOOS AAN ZIJN VOETEN.





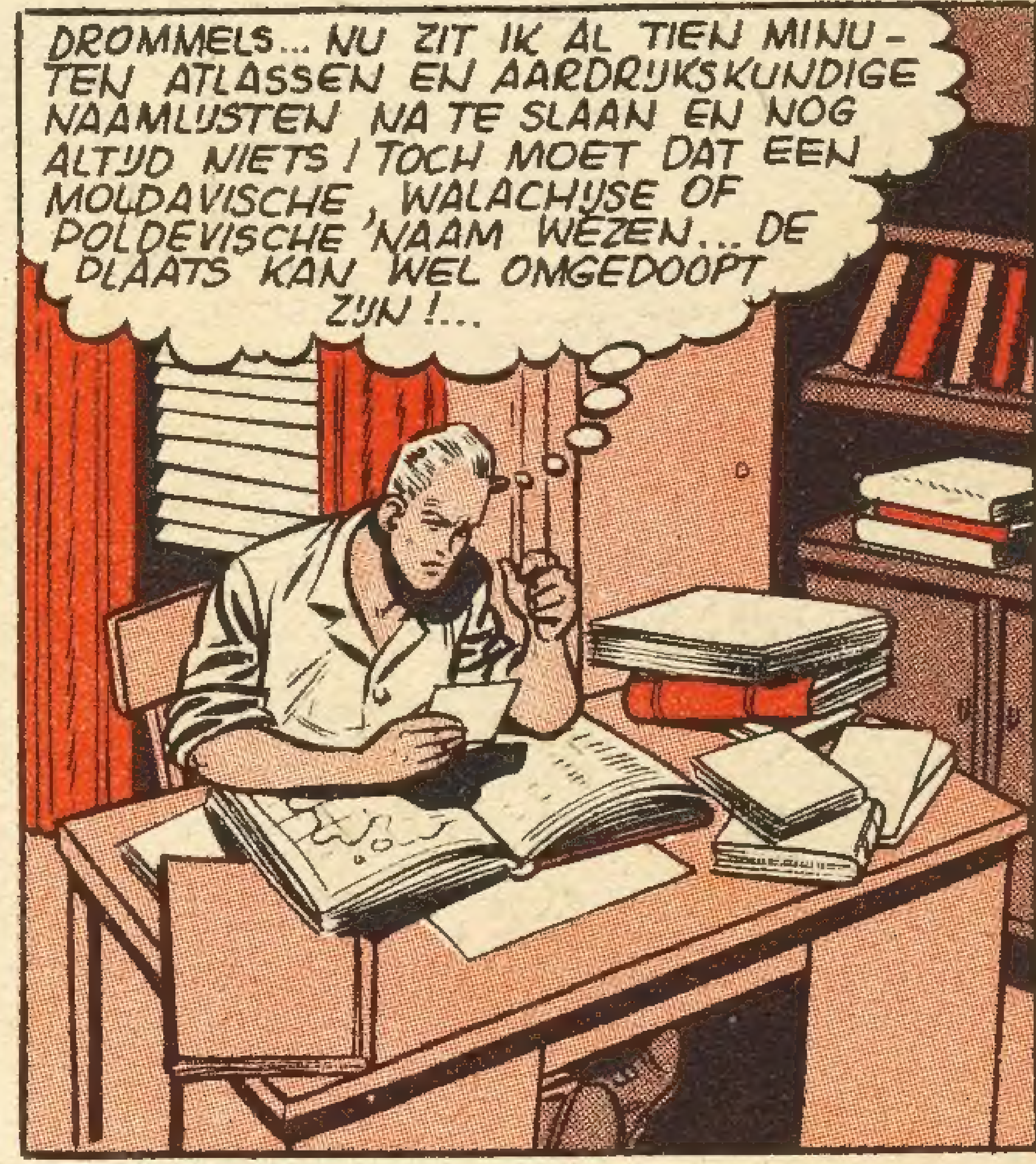






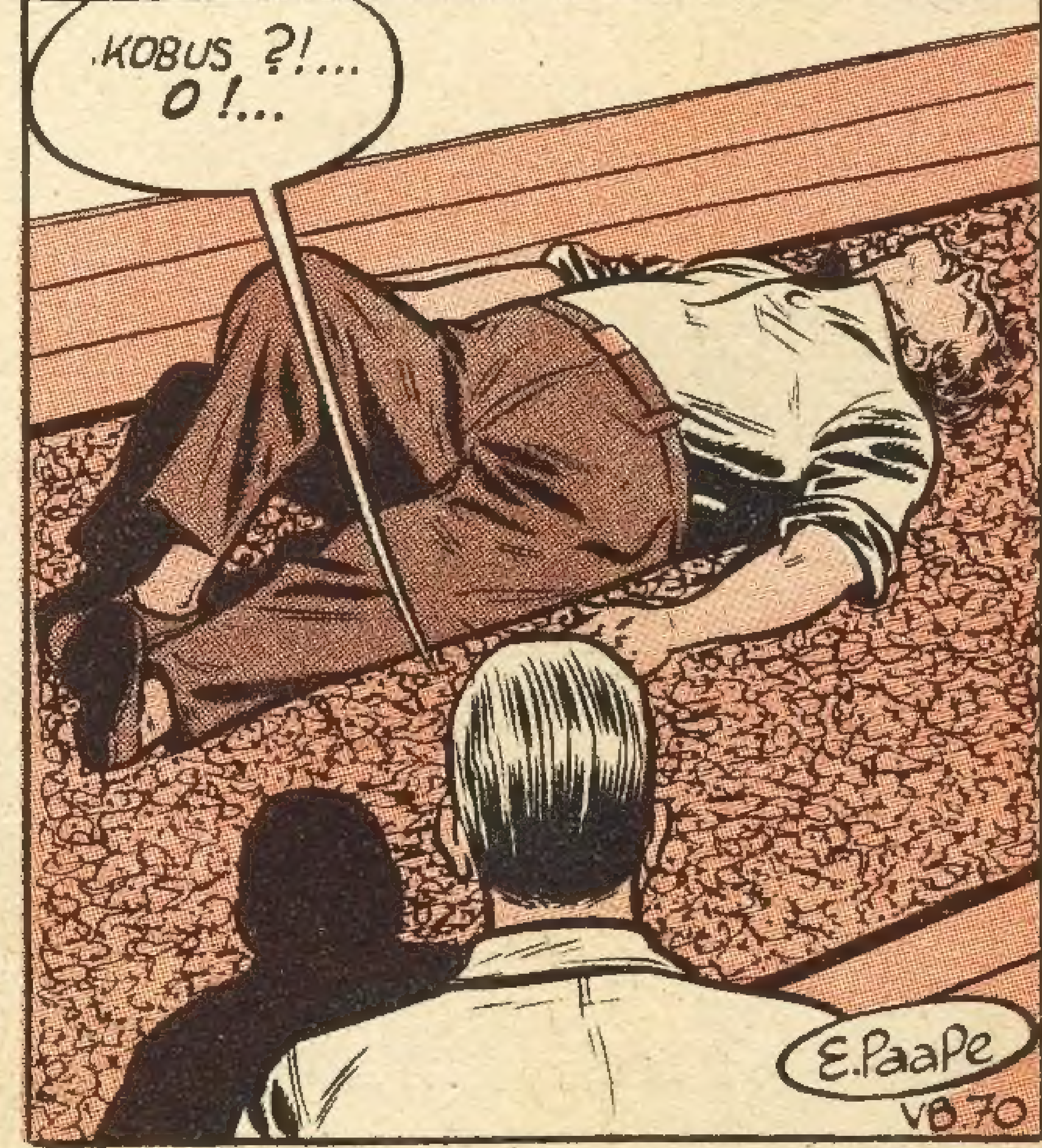








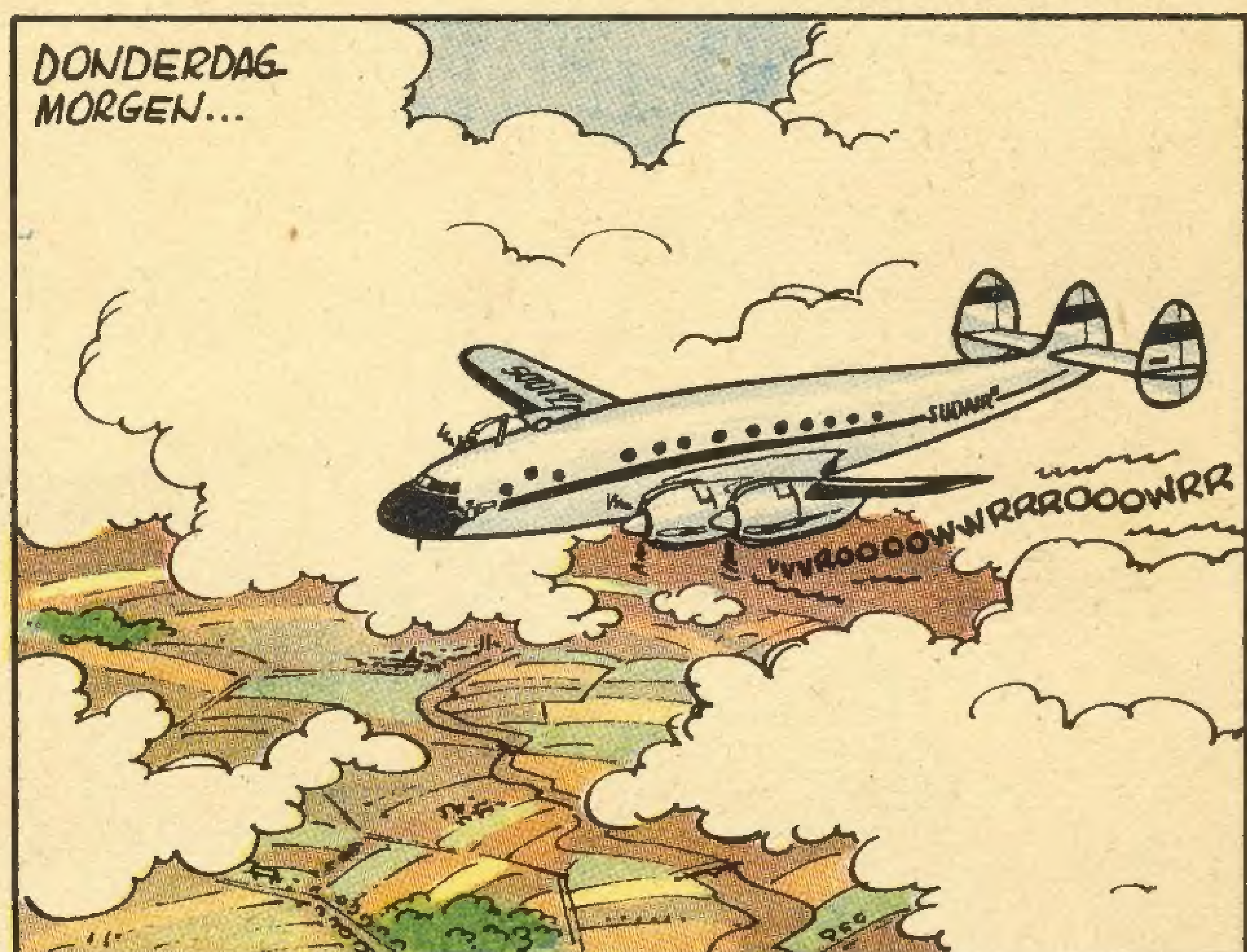


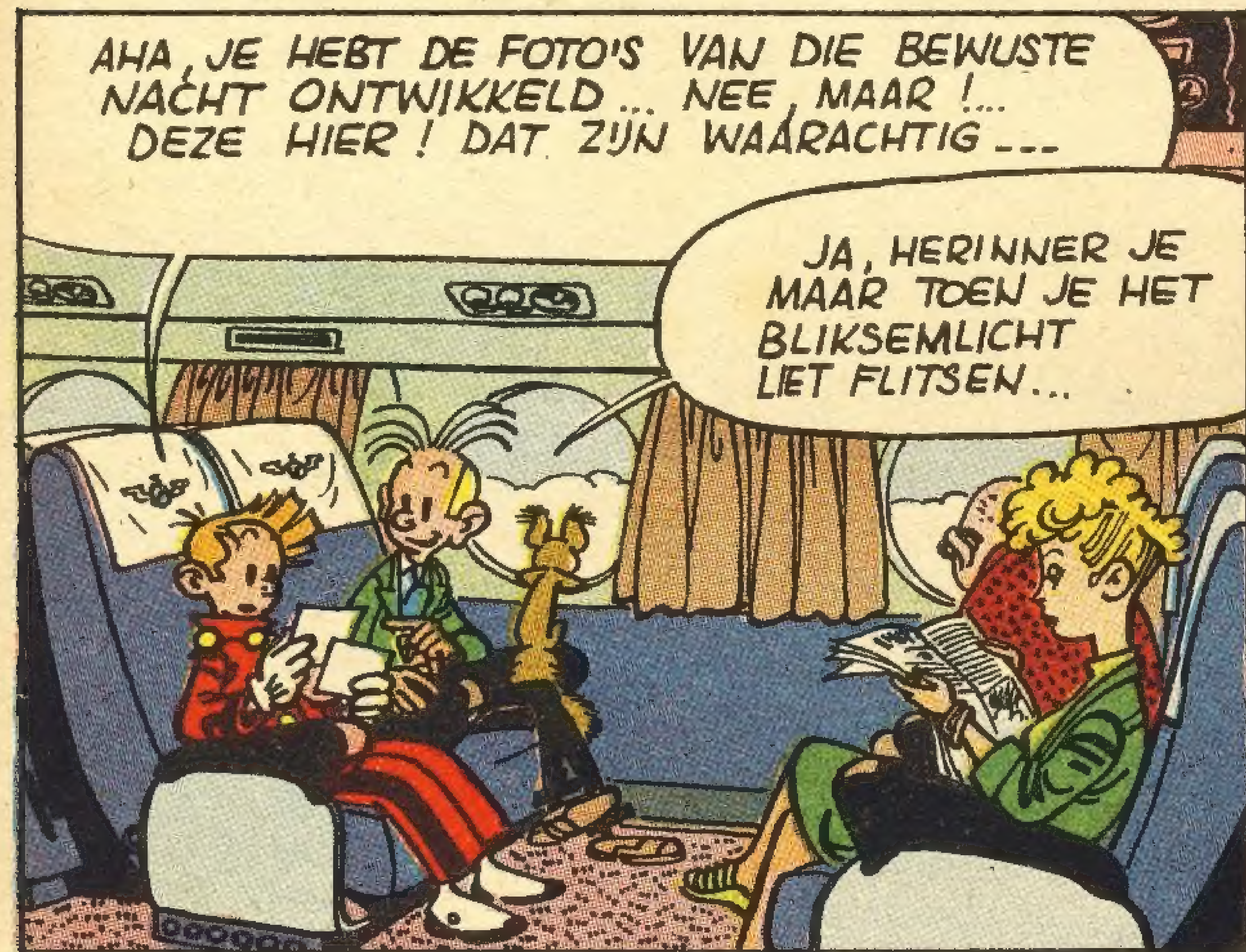



ZIEZO, KWABBERNOOT! OVERMORGEN-OCHTEND ZIJN WE OP WEG!
?


EN DIE PLANNEN, CHEF? NEMEN WE DIE PLANNEN NIET?

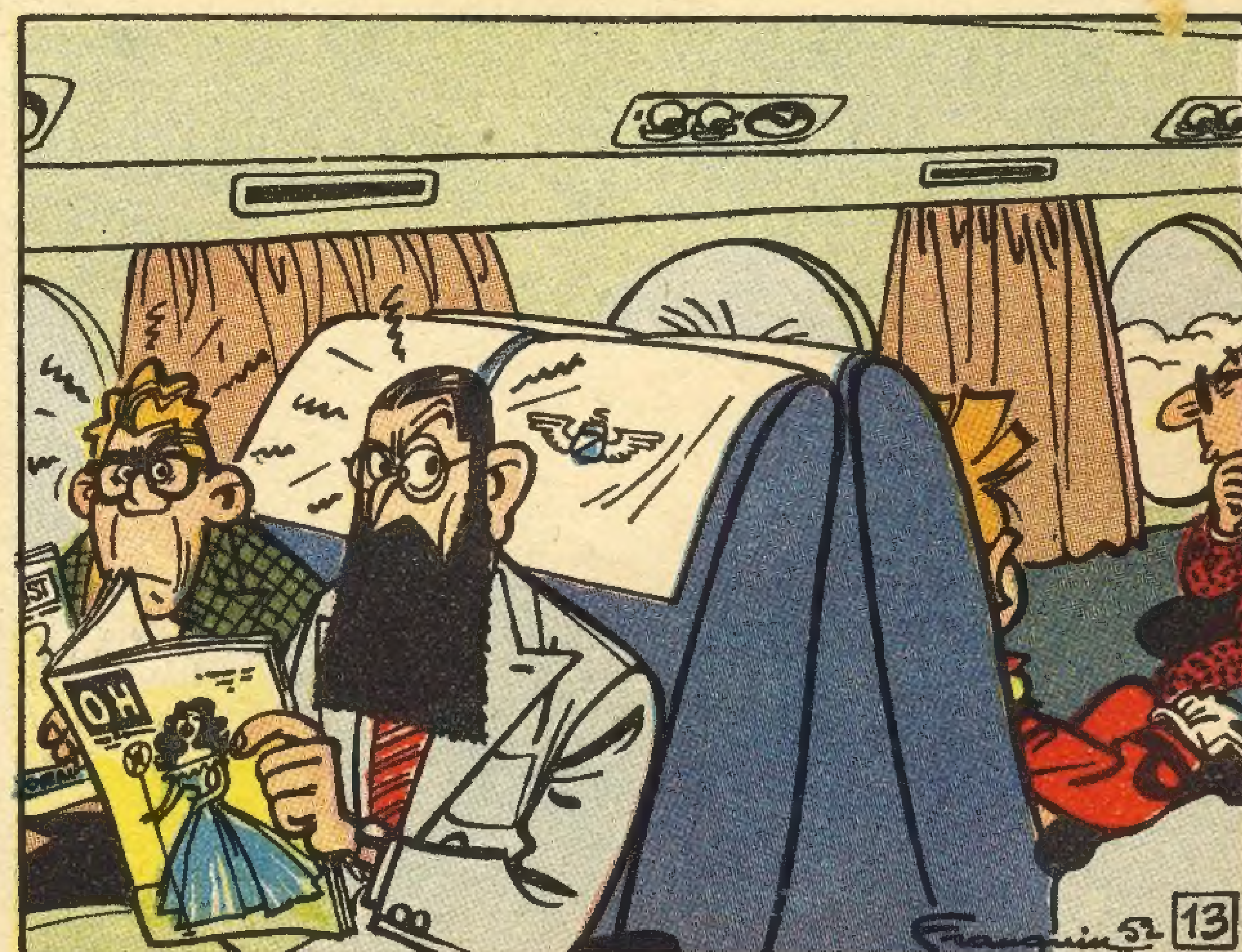

... WE ZULLEN ZE NAREIZEN NAAR SIDI-BOE-BOEK!... ZONDER HET TE WETEN ZULLEN ZE ONS NAAR MARTIN BRENGEN... EN DAN LEGGEN WE DE HAND OP ALLE PLANNEN TEGELIJK!
MOOI VERZONNEN, CHEF!


DONDERDAGMORGEN...
VVROOOOWWRRROOOWRR


AHA, JE HEBT DE FOTO'S VAN DIE BEWUSTE NACHT ONTWIKKELD... NEE, MAAR!... DEZE HIER! DAT ZIJN WAARACHTIG...
JA, HERINNER JE MAAR TOEN JE HET BLIKSEMLICHT LIET FLITSEN...


... OM DE BANDIETEN TE VERBLINDEN... WEL, ZONDER DAT JE ERAAN DACHT, HEB JE ZE TEGELIJK GEKIEKT! ZO KENNEN WE METEEN HUN LIEVE SNUITJES!

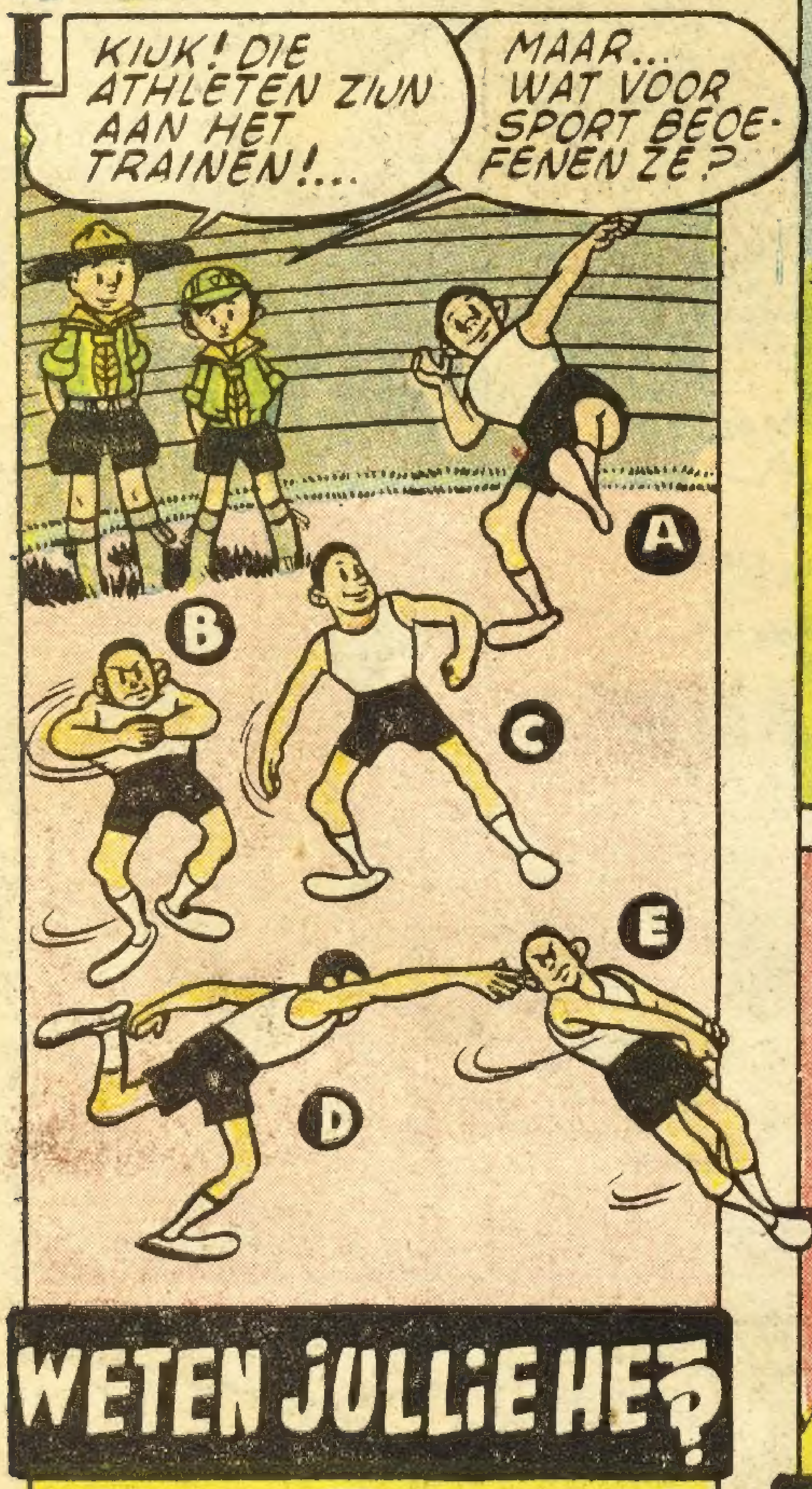

HIER... IK HOOP MAAR DAT IK DIE LELIJKE TRONIES NIET GAUW TERUGZIE!
DAAR IS GEEN GEVAAR VOOR!

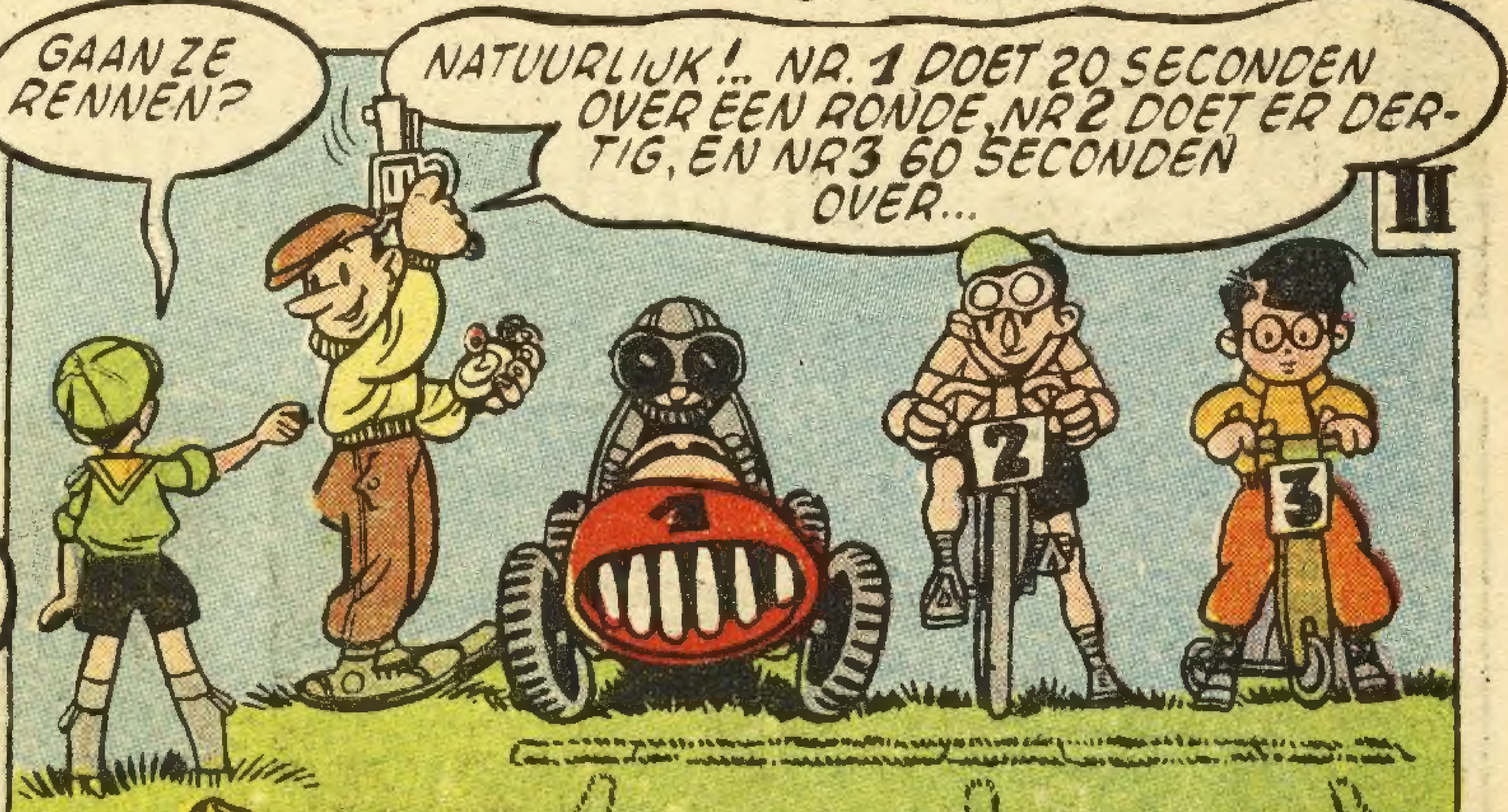

13

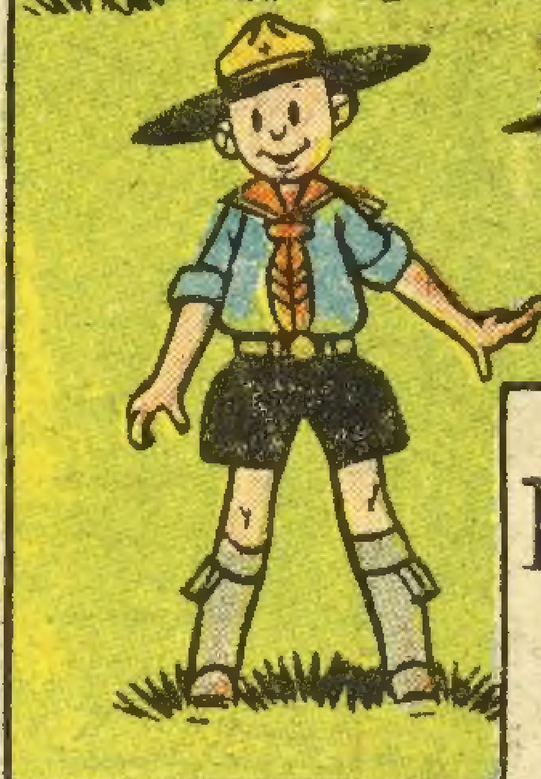


WIE WEET HET ?

GAAi & MOWGLi BEZOEKEN HET STADION...



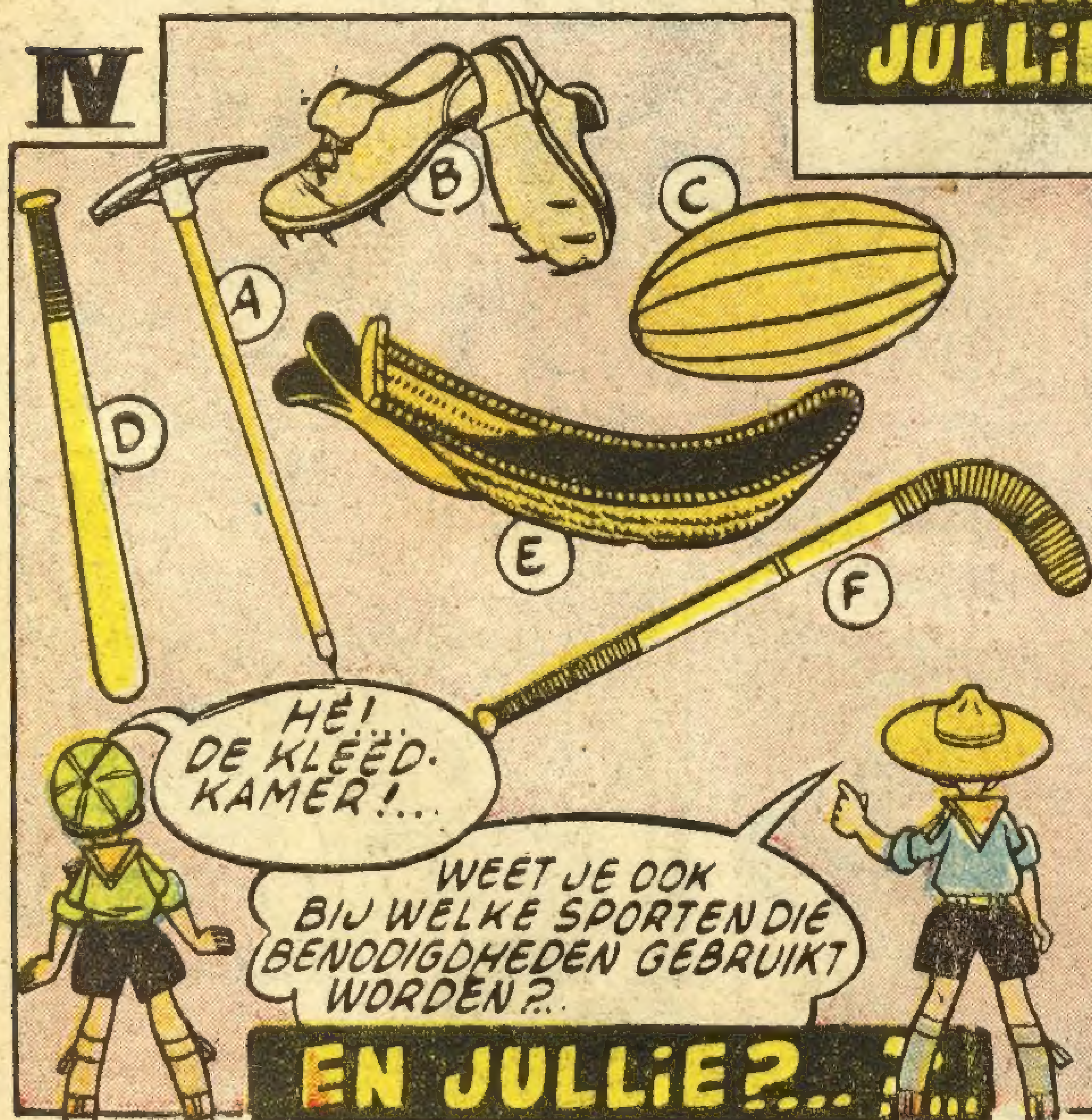




WANNEER ZULLEN ZE VOOR HET EERST SAMEN DE AANKOMSTLIJN OVERSCHRIJDEN ?...



KUNNEN JULLIE ER OOK OP ANTWOORDEN?...



V WILLEN JULLIE WEDDENSCHAPPEN WINNEN?

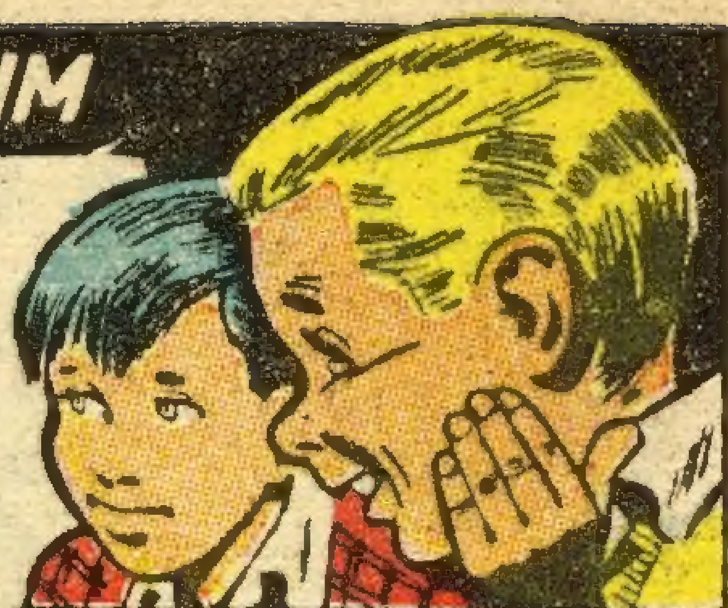


(Zie oplossingen op blz. 13.)

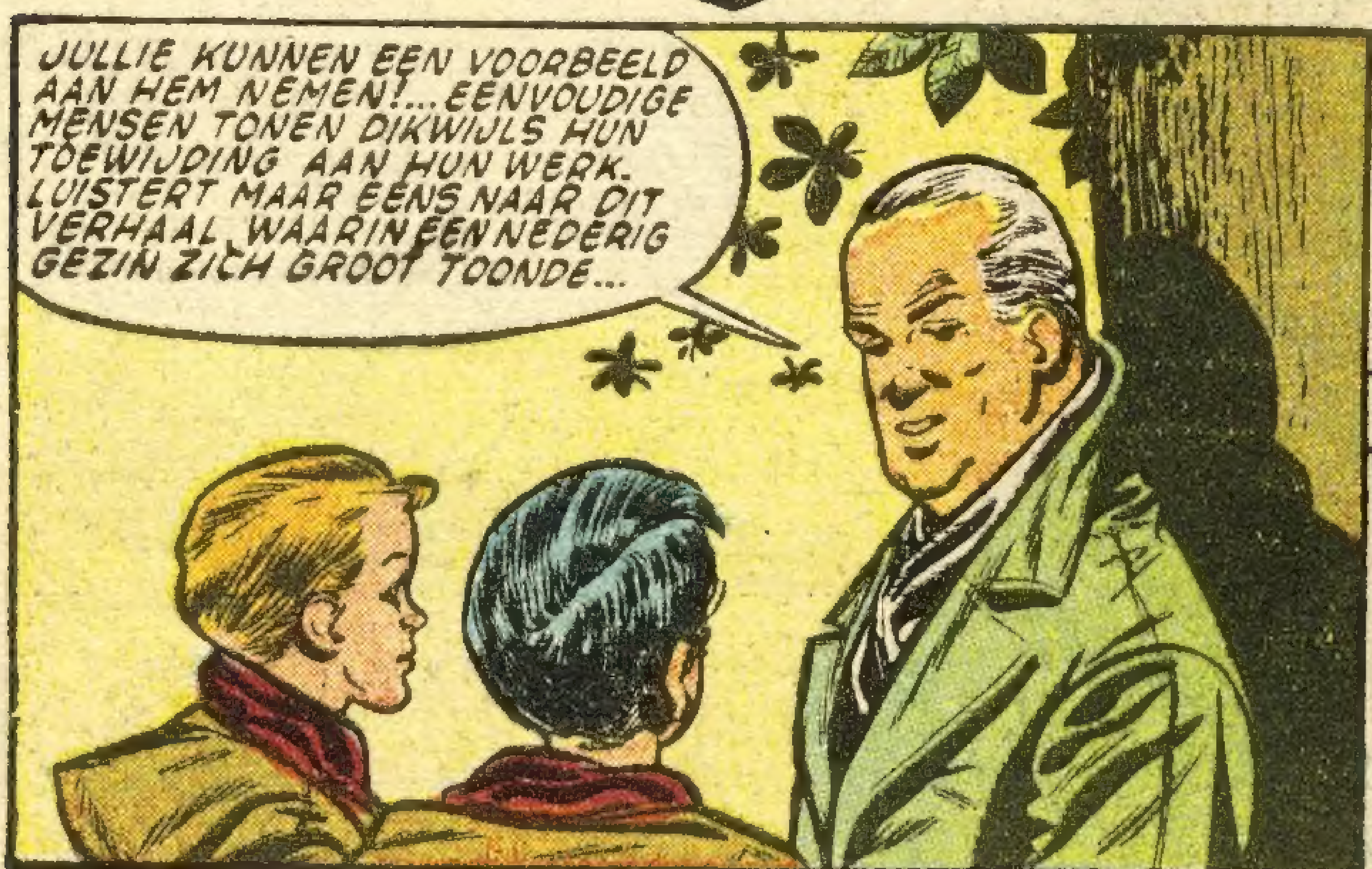
UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

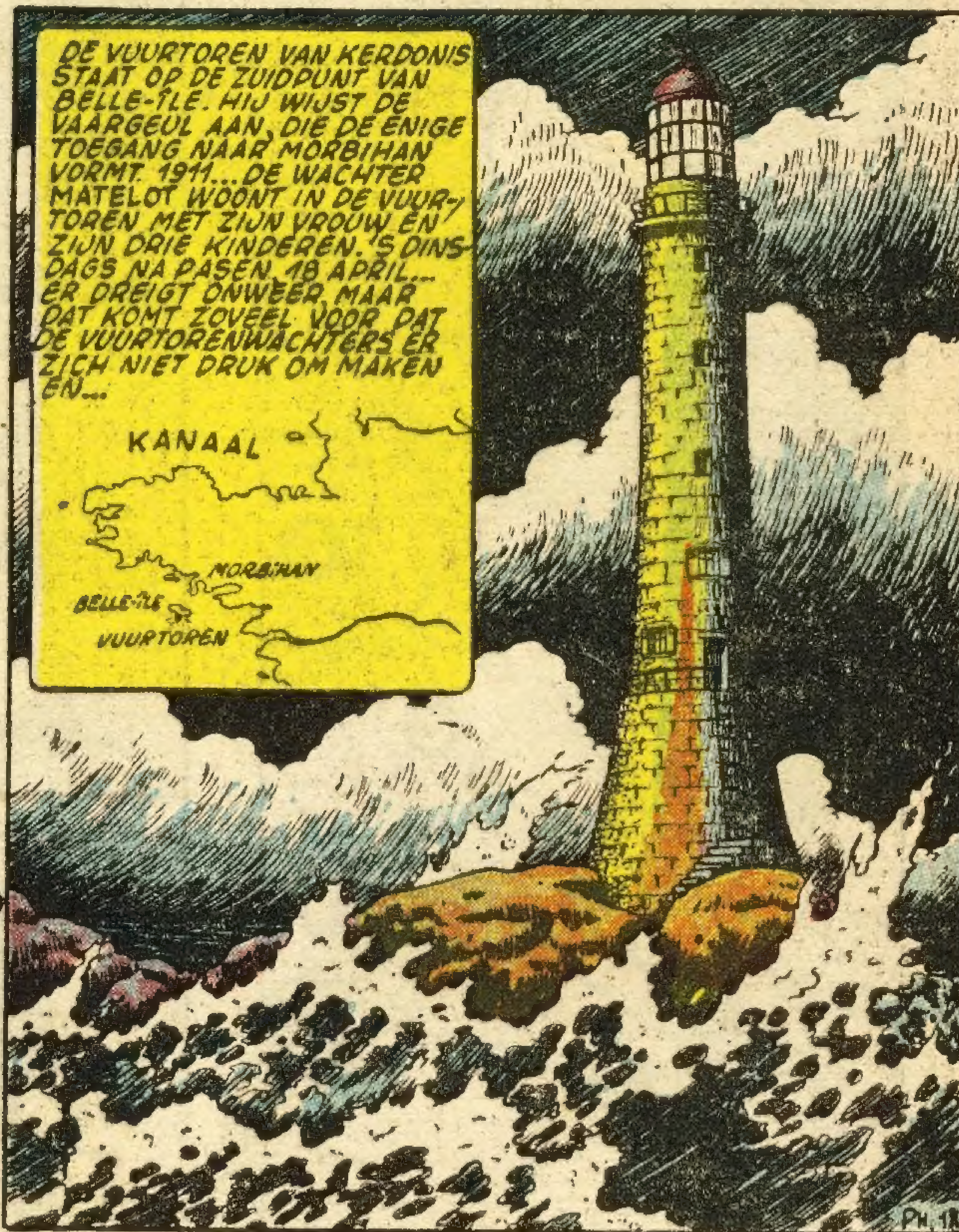


Drama in een Vuurtoren






















MAAR HET OUDSTE MEISJE DRIJFT HAAR WIL DOOR...
GOD!... BESCHERM ME!...


DE GOLVEN BRENGEN HAAR DICHTER BIJ DE KUST. HET VOLGENDE OGENBLIK WORDT ZE MEE NAAR DE OPEN ZEE GESLEURGD.ZE ZWOEGT ONVERPOOSD.


EINDELIJK...
GELUKKIG!... MAAR IK BEN VER VAN HET DORP!... VLUG!...


DE KERK!... 'T WERD TIJD!...


BIJ DE DOKTER...
NAAR DE VUURTOREN DOOR ZO'N STORM!... MAAR ALS MATELOT KLAAGT, DAN IS HET ERG!... KOM!...


MAAR HET ONWEER IS IN EEN STORM ONTAARD EN...
HET IS NIET TE DOEN, DOKTER!...
WE ZOUDEN HET ER NIET LEVEND AFBRENGEN!...


MAAR MIJN VADER... ZAL STERVEN!...
MISSCHIEN IS HET HELEMAAL NIET ZO ERG...

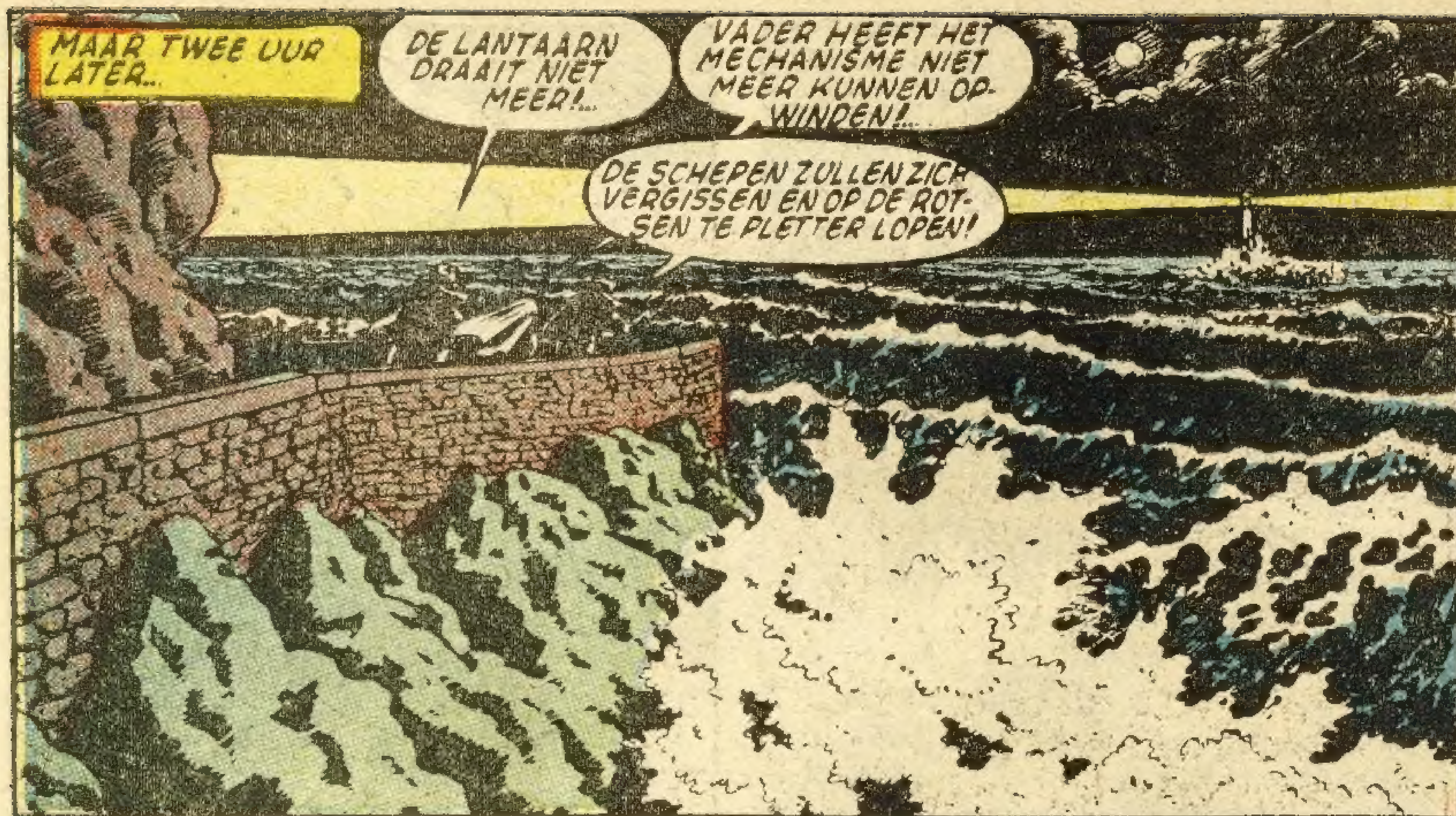

...DAT WAS HET JUIST WEL. DE PLOTSELING OPGEKOMEN AANVAL VAN BLINDEDARMONSTEKING GEEFT MATELOT ONMENSELIJK VEEL PIJN MAAR...
"HET WORDT AVOND DE LAMP... DE LAMP MOET AAN... GESTO ... KEN WORDEN...


HIJ BEWEEGT NIET MEER... GOD!.. HIJ IS...
DOOD!...
VADER!...


HIJ IS NAAR DE HEMEL GEGAAN, KINDERTJES!...


DE ONGELUKKIGE MOEDER VERBIJT HAAR VERDRIET EN...
ZIJN LAATSTE WIL: DE LAMP AANSTEKEN.


RUST IN VREDE, LIEVE MAN... DE LAMP IS AANGESTOKEN...


MAAR TWEE UUR LATER..
DE LANTAARN DRAAIT NIET MEER!...
VADER HEEFT HET MECHANISME NIET MEER KUNNEN OPWINDEN!...
DE SCHEPEN ZULLEN ZICH VERGISSEN EN OP DE ROTSEN TE PLETTER LOPEN!


INDERDAAD... IN VOLLE ZEE...
IK WOU IN DE GOLF VAN MORBIHAN BESCHUTTING ZOEKEN, MAAR DIE LANTAARN DRAAIT NIET! 'T IS DUS NIET KERDONIS. WE ZIJN VERLOREN!


IN DE VUURTOREN HEEFT DE KLEINE CHARLES HET VERZUIM BEMERKT.
MAMA!...DE LANTAARN DRAAIT NIET MEER!...
HEMEL!...


'T IS HET MECHANISME... ZOUDEN WE HET KUNNEN OPWINDEN?...


IK SNAP ER NIETS VAN! MAAR DE LANTAARN MOET DRAAIEN... WAT ZULLEN WE NU DOEN?...

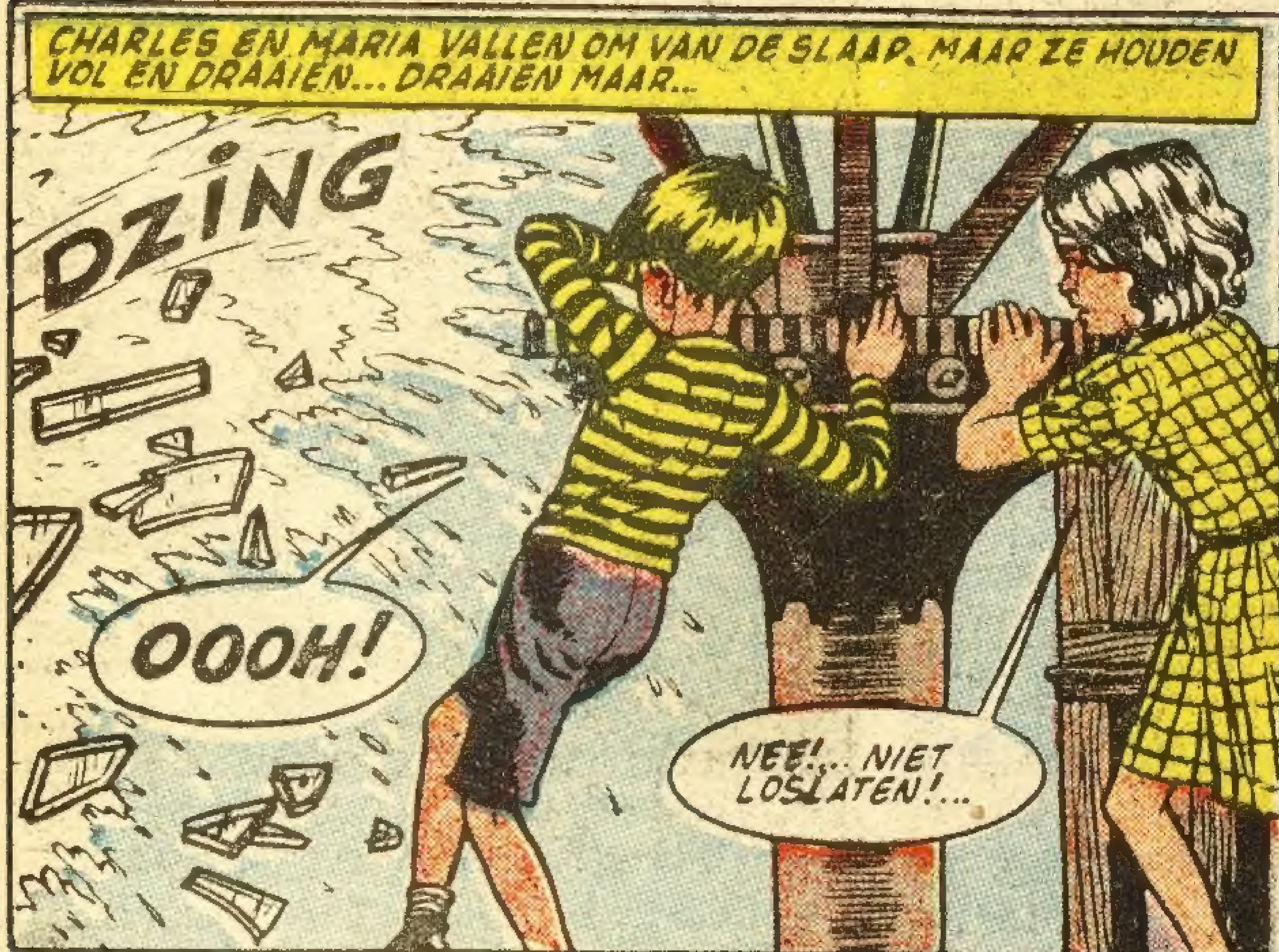

INTUSSEN OP HET SCHIP...
DE LANTAARN DRAAIT, KAPITEIN!
GOD ZIJ DANK...NAAR BAKBOORD OM!...VLUG!...


DUS IS HET TOCH DE VUURTOREN VAN KERDONIS... DE WACHTER WAS MISSCHIEN IN SLAAP GEVALLEN!.. DIE VENT MAG OP EEN DAVEREND RAPPORT REKENEN...


OP HET STRAND...
ZE DRAAIT...
MAAR ERG ONREGELMATIG... WAT ZOU ER GEBEURD ZIJN?...


DE ARME MOEDER HEEFT HAAR TWEE KINDEREN GETOOND HOE ZE HET ZWARE TANDRAD, DAT DE LANTAARN DRAAGT, LANGZAAM KUNNEN LATEN DRAAIEN... CHARLES EN MARIA HEBBEN NOG ALTIJD TRANEN IN DE OGEN...
TOT MORGENVROEG?
HET MOET, KINDEREN... IK MOET NAAR BENEDEN OM BIJ VADER TE WAKEN..


DE NACHT IS INKTZWART... DE STORM IS OP ZIJN HOOGTEPUNT. DE WIND HUILT...


CHARLES EN MARIA VALLEN OM VAN DE SLAAP. MAAR ZE HOUDEN VOL EN DRAAIEN... DRAAIEN MAAR...
DZING
OOOH!
NEE!... NIET LOSLATEN!...

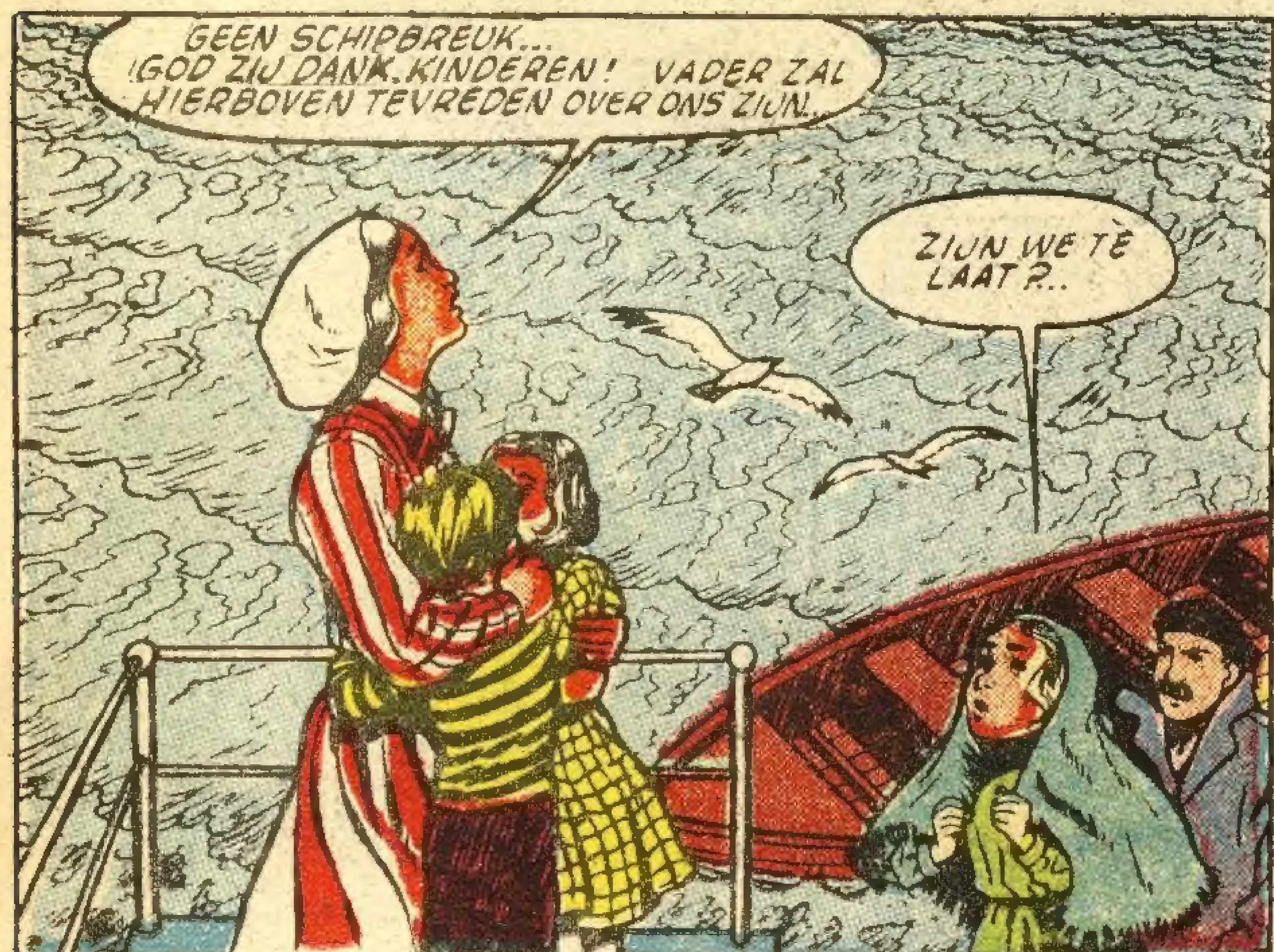

HET ZWARE KOPEREN TANDRAD RASPT HUN VINGERS STUK...
MIJN HANDEN BLOEDEN!...
DE MIJNE OOK... MAAR WE MOETEN VOLHOUDEN!...


EN ZONDER VERPOZEN VAGEN DE DRIE REDDENDE STRALEN OVER DE WOESTE OCEAAN...
DE VUURTOREN VAN KERDONIS!... WE ZIJN GERED! IN DE GOLF VINDEN WE BESCHUTTING!...


SOMS HAAR DODENWAKE ONDERBREKEND...
IK KAN NIET MEER...
SST... MAMA KOMT ER AAN...


MOED HOUDEN, KINDEREN!... JULLIE REDDEN SCHEPEN EN MENSENLEVENS... JE ZULT WEL MOE ZIJN... WACHT, IK ZAL JE WAT HELPEN...
NEE, MAMA... BLIJFT U MAAR BIJ VADER BIDDEN...


ONVERMOEID BLIJVEN ZE AAN HUN TAAK VAN 8 UUR 'S AVONDS TOT ZES UUR 'S MORGENS. DE STORM IS UITGEWOED... EN EINDELIJK...
NEE, MEVROUW MATELOT!... GEEN ENKELE SCHIPBREUK TE BETREUREN VANNACHT!


GEEN SCHIPBREUK... GOD ZIJ DANK, KINDEREN! VADER ZAL HIERBOVEN TEVREDEN OVER ONS ZIJN.
ZIJN WE TE LAAT?...


DIE DAG SCHREVEN DE AUTORITEITEN IN HUN RAPPORT:
Matelot, vuurtorenwachter van Kerdonis, overleden op 18 April; zijn weduwe en zijn kinderen, 13 en 14 jaar oud, hebben voor het licht en de nachtdienst gezorgd.
IN DIE ENKELE WOORDJES LIGT DE MOOIE LES VAN DIT VERHAAL...
M. Tacq

DE BAARD EN DE KALE

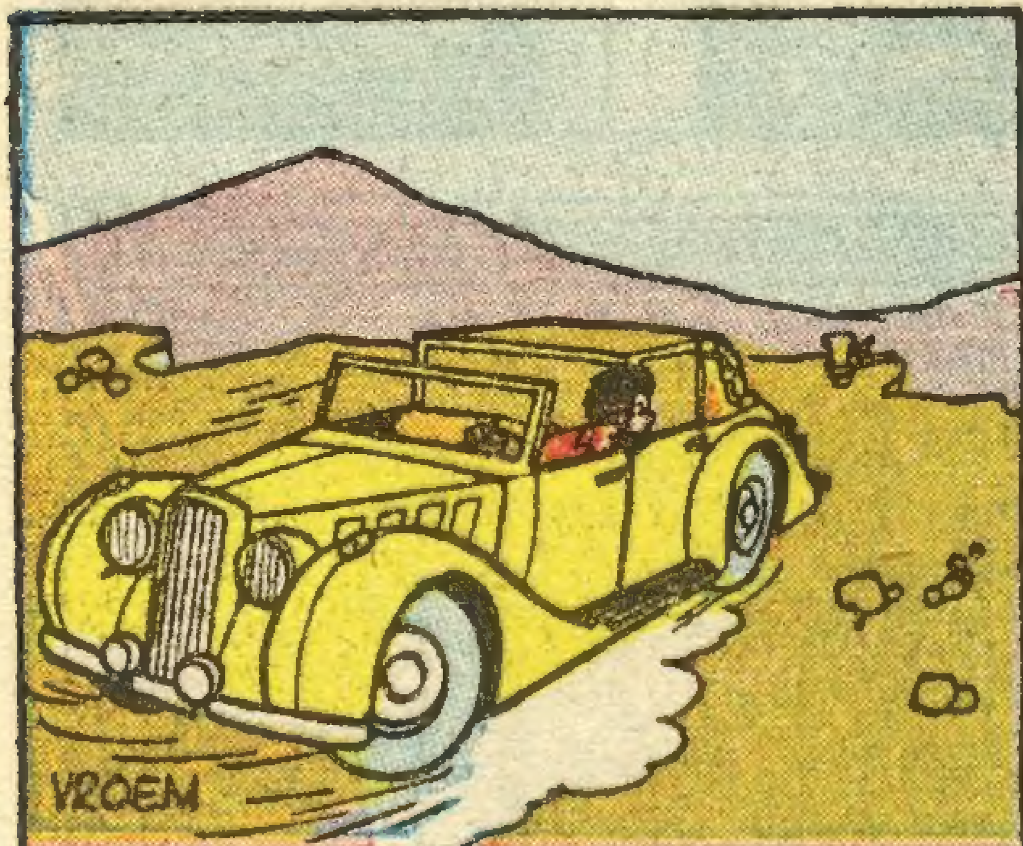
DE SCHAT VAN ALARIK

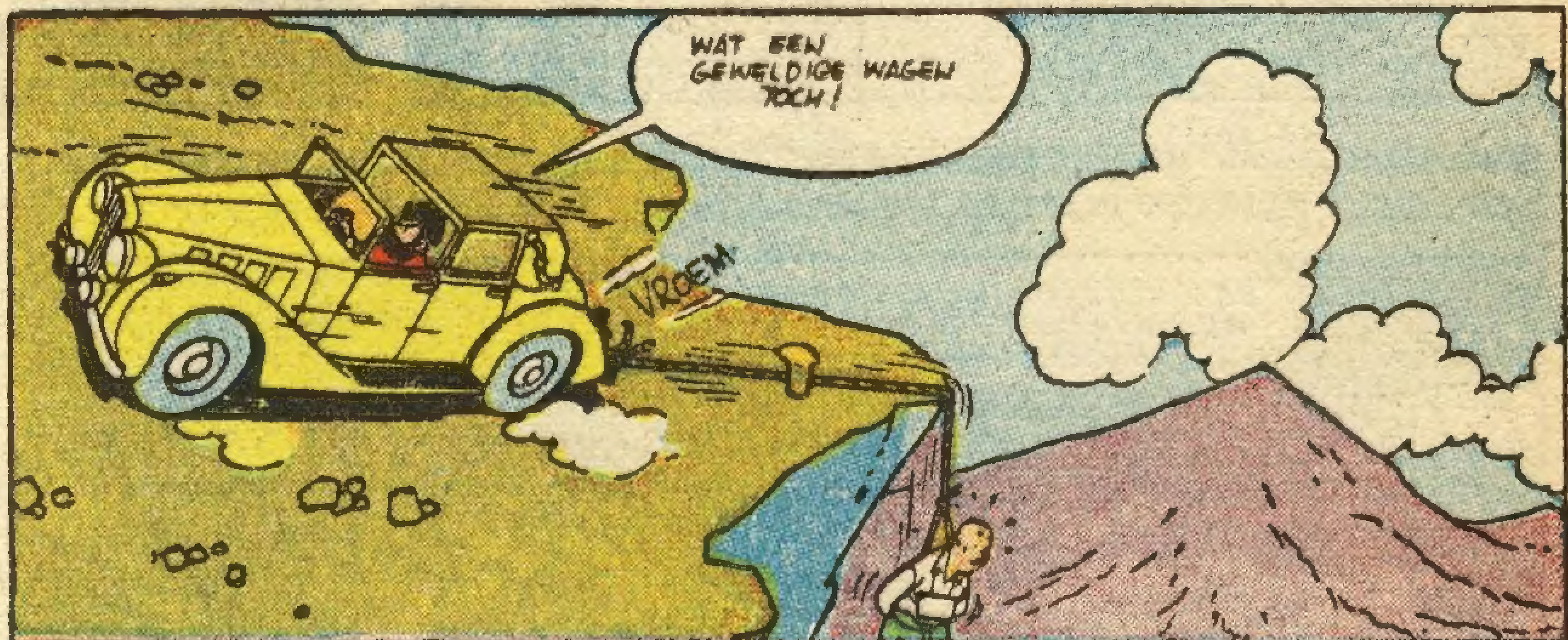
DOOR WILL – TEKST VAN L. BERMARR

KORTE INHOUD

De Kale is er alleen op uit. De Baard krijgt berouw en gaat ook op weg. Hij vindt Kale boven een afgrond bengelend. Hij tracht hem te redden, maar zal hij daarin slagen?





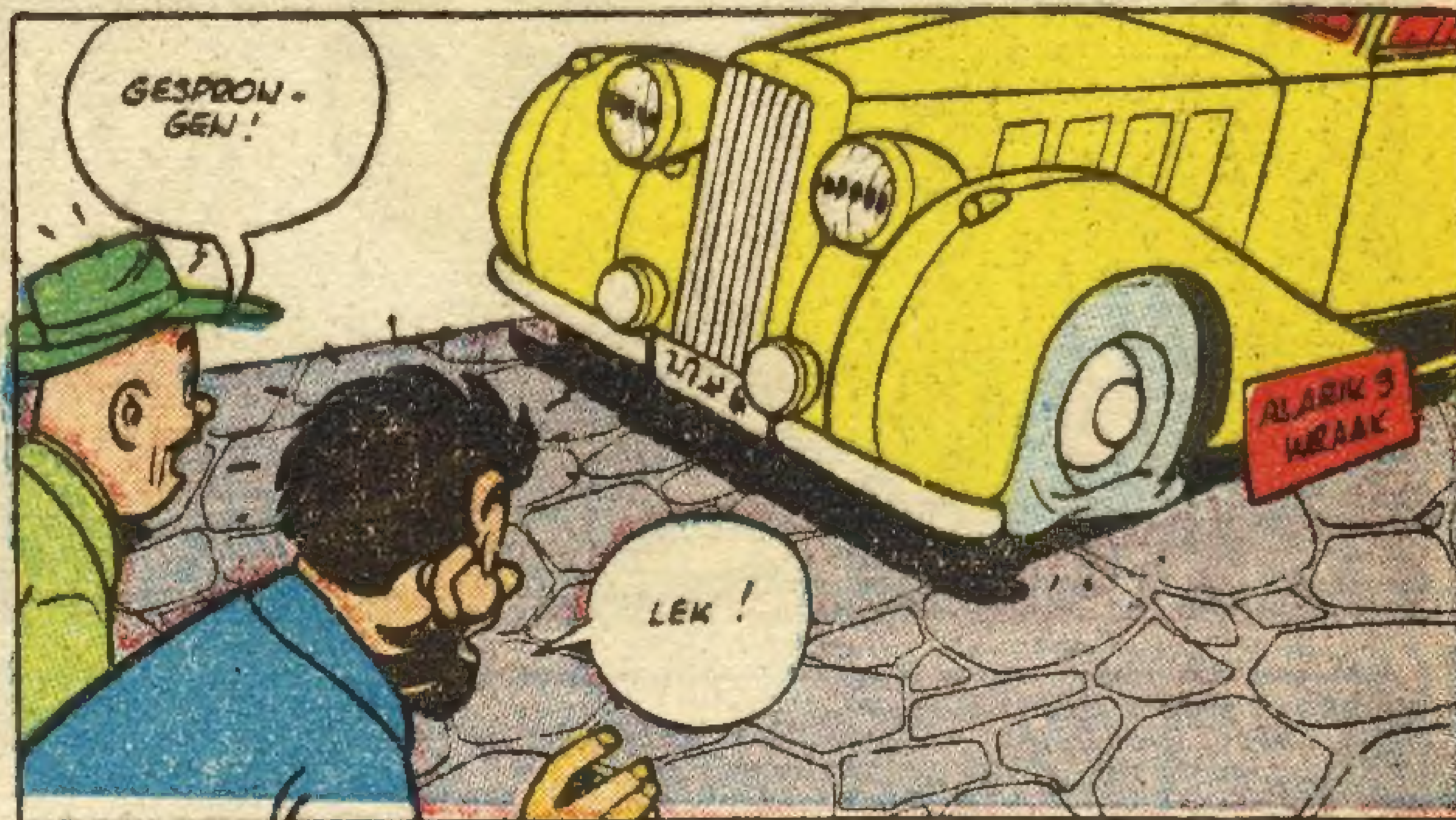


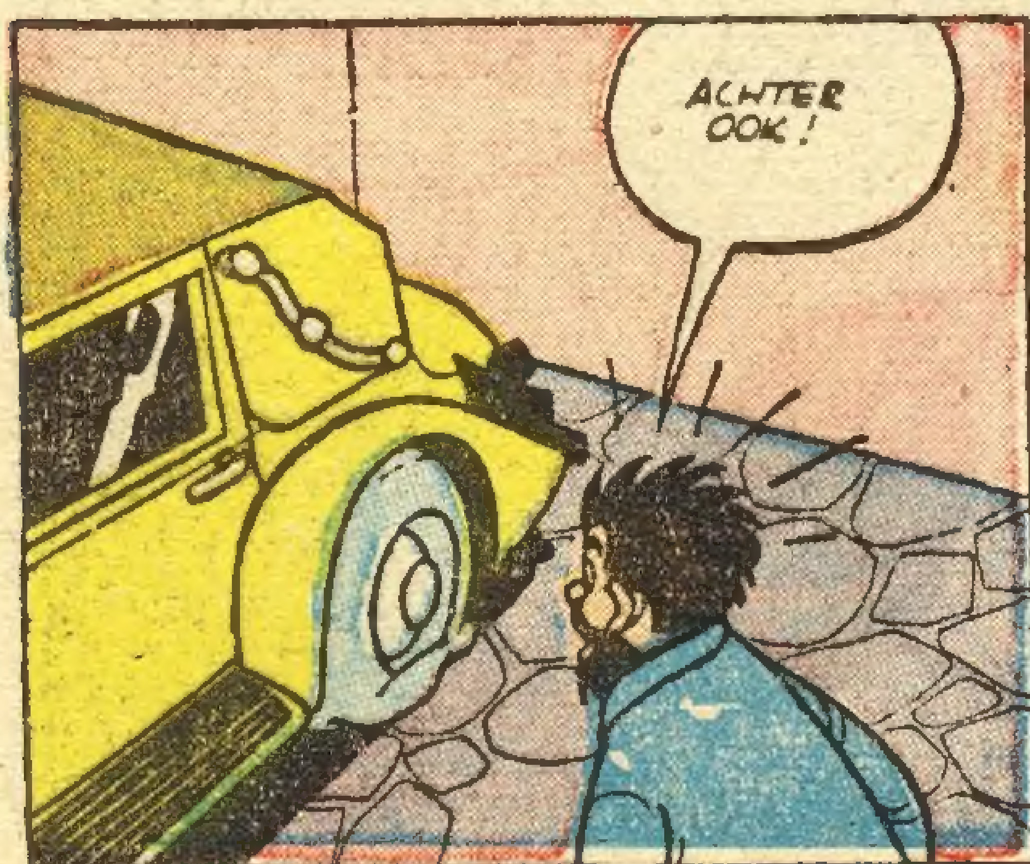


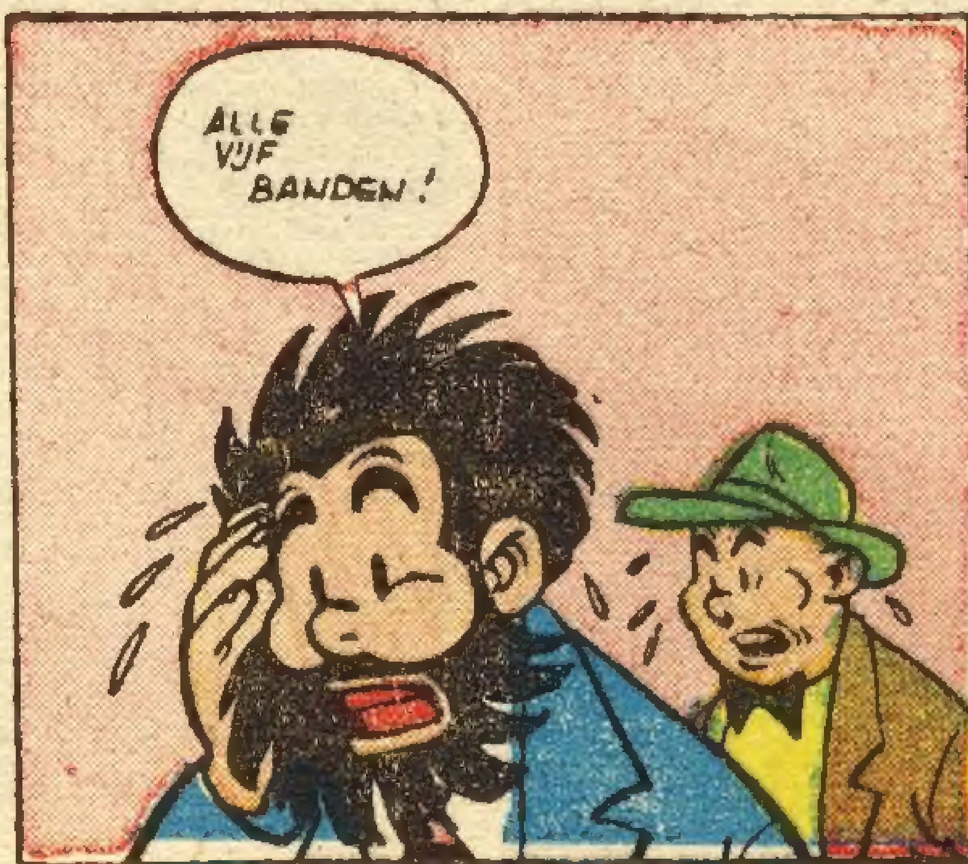














Snuffeltje VERTELT...



Wie wil de... Nobelprijs winnen ?

Ja, DE TWEE ONBEKENDE KEMPENEERS uit Beerzel, wie zou dat niet willen ? Voor de oorlog was het een bedrag van ongeveer honderd zestig duizend Zweedse kronen... Dat is geen peulschilletje ! En er is een Nobelprijs voor geneeskunde, een voor letterkunde, een voor natuurkunde, voor scheikunde en tenslotte de Nobelprijs voor de vrede. Elke prijs levert voornoemd bedrag op en jaarlijks worden deze prijzen toegekend. Wat moet die Nobel een Croesus geweest zijn ! Ja, dat zit zo.

Alfred Nobel was een Zweeds scheikundige en werd in 1833 te Stockholm geboren. Hij interesseerde zich vooral voor... springstoffen. Een spul dus, waarvoor ook de meeste rakkers een vurige belangstelling hebben ! Met dit verschil, dat er nu een hele reeks geperfectionneerde explosieven bestaan en men in Nobels tijd nog zijn plan moest trekken met het voorvaderlijke buskruit. Toen nam Nobel proeven met een zeer ontplofbaar, maar even onbetrouwbaar goedje, een olieachtige vloeistof : nitroglycerine. Een beweging, een schok is voldoende om een hevige ontploffing te veroorzaken. Toen vond Alfred Nobel een manier om het zo gevoelige nitroglycerine « bruikbaar » te maken. Hij mengde er fijngemalen pijpaarde doorheen. Een droog, vast product ontstond : het dynamiet.

Nobels proeven en ontdekkingen gebeurden in letterlijke zin niet zonder slag of stoot ! Het was een gevaarlijke buur, dat mogen jullie gerust weten. Een hevige ontploffing vernietigde in 1864 zijn hele laboratorium. In 1867 werd het dynamiet uitgevonden, dat onmiddellijk overal gebruikt werd. Hiermede was Nobel nog niet tevreden. Hij zocht verder en vond nog een soort rookloos buskruit (het nitrocellulose) en een springstof onder gomvorm (het gommydynamiet).

Nobel had te Saint-Sévran, vlak bij Parijs, een fabriek opgericht. Die werd in 1891 naar de omgeving van het lustoord San Remo overgebracht. Daar leefde Nobel nog tot 1896. Hij was — dat zullen jullie wel begrijpen — schatrijk geworden. Een rijkdom, doordrenkt met het bloed van al de oorlogen, die met dynamiet gevoerd werden. Nobel had dit zelf nooit verwacht en allerminst bedoeld. Het dynamiet was een product, dat de mens nuttig moest zijn bij mijnontginning, om rotsen te laten springen bij wegenaanleg in de bergen, enz. Maar hoe is de mens ? Een degelijk gesmeed mes kan de mens ook nuttig zijn... als hij het maar goed gebruikt !

Nobel moest zich verplicht gevoeld hebben, zijn enorme fortuin weer ten dienste van het mensdom te stellen. Hij besloot daarom bij testament tot de stichting van vijf jaarlijkse prijzen, uit te reiken aan hen, « die in het afgelopen jaar aan de mensheid het grootste nut hebben bewezen ». De eerste drie moesten geschonken worden aan hen, die bizondere verdiensten hebben op scheikundig, natuurkundig of geneeskundig gebied. Vervolgens, zo beschikte Nobel, moest er een prijs gegeven worden aan de letterkundige, die het meest idealistische werk voortbracht en tenslotte voorzag hij een prijs voor de persoon, die het meest heeft bijgedragen tot verbroedering van alle volkeren, vermindering van de legereffectieven en tot het inrichten van vredescongressen...



Het is onbegonnen werk, jullie alle Nobelprijzen op te sommen, die al in meer dan een halve eeuw zijn uitgereikt. Belgen en Nederlanders hadden meermaals de eer, want de prijzen mogen, volgens Nobel, aan onverschillig welke nationaliteit worden toegekend. Nu is het intussen wel zo, dat deze roemrijke en... rijke onderscheiding meestal eerst wordt toegekend op het einde van een carrière, als dus de prijswinnaar in kwestie dit bedrag minder nodig heeft ! De Academiën, die over de toekenning beslissen, hebben het dan ook lang niet gemakkelijk. In de afdeling « geneeskunde » won de Belg Jules Bordet in 1919 een prijs. Hij was een beroemd bacterioloog. Bij de allereerste uitreiking van de prijs in 1901 won de Nederlander J. H. van 't Hoff hem voor scheikunde. Het jaar daarop was de natuurkunde-prijs voor de Nederlanders H. A. Lorentz en P. Zeeman. De vredesprijs van 1904 was voor het Instituut voor internationaal recht te Gent. In 1924 was het de Nederlander Einthoven, hoogleraar te Leiden, beroemd om zijn onderzoekingen over de hartslag. In 1929 weer de Nederlander Eyckman, hoogleraar te Utrecht en specialist voor de studie der vitamineleer. Voor de letterkunde was het in 1911 de Franstalige Belg Maeterlinck en in 1938 de Vlaming Corneel Heymans voor geneeskunde. Ik zou zo nog kunnen voortgaan, maar... daar is Sjarel de Zetter ! Dus dat is iets voor een volgende keer.

Met Robbedoes vooruit en vooraan !

Je trouwe,

SNUFFELTJE.

Oproep aan al onze lezers en lezeresjes

De twee vorige nummers van « Robbedoes » waren al gedrukt, toen het vreselijk bericht van de watersnood over de radio werd verspreid. Zo komt het, dat « Robbedoes » eerst vandaag een oproep richt tot al zijn trouwe vrienden.

Misschien heb je wel een spaarpot, waar nog wat in zit. Of er kan wel iets van je zakgeld af. Praat er eens met Vader en Moeder over en gedenk dan mild de jongens en meisjes van de waterkant, die zoveel hebben verloren.

Het wachtwoord luidt : Heel onze grote Robbedoesfamilie gedenkt de geteisterde gezinnen !

Avontuur IN DE ANDES

door X. Snoeck — geïllustr. door Ref

(7)



(7)

Piet De Rijke, een lid van de Rode Vleugel, wordt het leven gered door Dr. Cucharro. Als wederdienst vraagt de dokter, dat hij in het oerwoud een speciaal soort gras zou gaan plukken. Piet wordt met een valscherm boven het oerwoud neergelaten en door een troep Indianen gevangen

Soms bleef een der bronnen in zijn oren zingen en had hij lust om het op dezelfde toon uit te schreeuwen Het roffelen der trommels begon opnieuw, hels en ongenadig. Uit alle macht bonkten de Uros-Indianen op hun hoge trommen. De hemel van de Andes scheen te zinderen onder een dof gebulder en Piet voelde hoe een vreselijke koorts in zijn slapen klopte.

Hij had dorst, hij kermde om een druppel water... Water... water... moest hij hebben, zijn hoofd en zijn borst schenen te koken en om zich heen zag hij het koele water glinsteren en dansen en hij kon het niet bereiken, slechts een enkele keer zijn brandende hoofd er in dompelen...

— Ik heb dorst ! huilde hij.

Yavari boog zich over hem heen en vroeg :

— Waar heb je die geschenken geborgen ?

— Ik heb geen geschenken, ik heb dorst, ik smeek je, geef me te drinken...

— Nee, niet voor je me gezegd hebt waar die geschenken liggen...

Een schorre snik verscheurde de keel van Piet.

— Maar die geschenken heb ik toch niet !

Dat spelletje duurde een hele dag. Piet dacht dat hij gek zou worden van pijn, van koude en hitte. Gek van te luisteren naar het hortende huilen van de trommels en de zang der bronnen naast hem.

Tenslotte verloor hij het bewustzijn. Hoofdschuddend maakte Yavari de ketting los, een der krijgers droeg Piet naar de hut, en liet hem bezwijmd op de harde vloer liggen.

Die avond was Garouki eindelijk overtuigd dat Piet de waarheid had gezegd.

Drie inlanders vertrokken op hun prauwen met een welbepaalde opdracht. Zij wisten waar dr. Cucharro zich ophield.

Midden in de nacht ontwaakte Piet en onderzocht tastend waar hij gevangen zat. Zijn nachtmerrie was voorbij, de foltering had een einde genomen. Of zou die marteling morgen opnieuw beginnen ? Hij rilde bij die gedachte. Alles wou hij doen als ze hem maar die wrede pijniging van het water, de zon en die ellendige trommels niet meer oplegden.

De Indianen waren in hun folterigen werkelijk geraffineerder dan de Chinezen

Zijn hersens schenen te wringen in zijn kop...

— Nog drie zulke dagen en ik word gek... fluisterde hij, volslagen gek..

Hij liet zich op de vloer vallen en snikte zacht... zijn zenuwen waren kapot en hij kon zich niet meer beheersen.

Dat was het precies wat de Indianen met hun folteringen op het oog hadden. De ondervinding had hen geleerd dat geen enkele menselijke wilskracht bestand was tegen dergelijke kwellingen.

Een nacht nog luisterde Piet De Rijke gespannen naar de geruchten in het duister om hem heen. Met zijn gezicht op de muffe aarde van de Andes bekeek hij rillend het ontwaken van de rode zon boven het Titicacameer.

Maar geen enkele schildwacht kwam hem halen. Integendeel een vrouw bracht hem water en levensmiddelen. Piet voelde langzaam zijn angst wegsmelten en niettegenstaande zijn walging dronk hij gulzig en viel gretig op de gebrachte eetwaren. Hij moest sterk blijven, zich klaar houden voor het nieuwe avontuur dat hem wachtte.

Langzaam vond hij die hechte vertrouwende rust terug die de Grote Baas hem had geleerd te behouden in gevaarlijke levensomstandigheden. Op de keper beschouwd was hij toch een kerel van de Rode Vleugel en die jongens lieten zich niet zo maar neerslaan, zelfs niet in het hartje van de Andes.

De dag kroop traag voorbij en nog had hij Mariana niet gezien. En toen kwam de nacht...

Je zou zeggen dat de Indianen zich om hem niet meer bekommerden en zijn bewakig verwaarloosden nu hij

na de folteringen zijn zelfvertrouwen terug had gevonden.

Op zeker ogenblik vroeg Piet zich af of de Uros-Indianen hem niet als een naieve snul gingen beschouwen die niet eens gevaarlijk kon zijn, nu hij in zo'n kinderlijke val was gelopen. Die nacht had hij slechts één bewaker... die leunend tegen de portiek van zijn hut zachtjes indommelde. De man was gehuld in een haveloze « poncho » en zijn handen omknelden een lans.

Zeer lang bespiedde Piet de man en volgde angstvallig ieder van zijn bewegingen, toen schoof hij behoedzaam naar buiten... Het was zeker zijn bedoeling niet onmiddellijk te ontsnappen. Het zou dwaas geweest zijn er van onder te trekken zonder eten, zonder uitrusting en hij wist trouwens niet eens waar hij zich bevond.

Van deze nachtelijke vrijheid wou hij alleen gebruik maken om het dorp en zijn omgeving te verkennen. Misschien kwam hij wel te weten waar de prauwen lagen vastgemeerd en waar zijn wapens en uitrusting waren geborgen. Kon hij maar een revolver vastkrijgen, hij zou er al heel wat beter voorstaan...

Traag en geruisloos sloop hij langs de wacht en toen hij helemaal buiten was versnelde hij zijn pas. Voorzichtig gleed hij nu van boom tot boom, liep aldus het dorp rond en naderde het strand. En plots zag hij een schaduwbeeld voor zich. Hij drukte zich vast tegen een boomstam en wachtte... Zwarte wolken schoven voorbij de maan. Weldra zou deze weer te voorschijn komen en het Titicacameer en het strand met een zee van zilver overstromen. Dat was het ogenblik waarop Pieter het vreemde personage zou zien dat net als hij in het ingeslapen dorp ronddwaalde. Toen hoorde hij plots een rauw gebrom in de takken van de boom waartegen hij geleund stond. Een angstkreet volgde, het maanlicht viel door de bomen en Piet herkende Mariana die huiverend van schrik de ogen star gericht hield op een boomtak even boven zijn hoofd. Piet De Rijke keek op, een felle angst beet hem in de keel. Een poema met rode ogen zat ineengedrongen op de tak en maakte zich gereed om te springen.

Het was een enorm beest. In de Argentijnse en Braziliaanse pampas heeft de gevlekte of bruine poema een rosse kortharige vacht. Hij gelijkt wel enigszins op een grote hond met de lenigheid van een kat. Maar de poema van de Andes die in de uitloper van het gebergte leeft, heeft de grootte van een tijger. Zijn krachtige spieren rollen onder de huid en zijn rode ogen verlustigen zich bij het zien van wreede tonelen. Bij het bespringen van zijn prooi stoot hij een dof gebrom uit en zijn machtige klauwen en scherpe tanden missen zelden hun slachtoffer. Het was nu duidelijk dat het beest zich klaar maakte voor de fatale sprong.

Met een scherpe kreet verwittigde Piet Mariana : Pas op ! Ga heen ! Hijzelf sprong brusk vooruit en greep de poema bij de staart...

« Nou, als dat geen dwaze geschiedenis is, dacht Piet. Aan de staart van een poema bengelen net alsof je aan 't spelen was met een grote kat... Dat is zeker het laatste grapje dat ik mij op aarde veroorloof. »

Maar Mariana moest gered worden. Hij had geen keus. Die plotse aanval ontlokte een kreet van verrassing aan het wilde dier. Woest klampte hij zich vast aan de tak en poogde zich om te wentelen om de roekeloze aanvaller die met hem scheen te spotten, terdege vast te grijpen.

Maar Piet maakte van die poging gebruik om nog een beetje geweldiger aan de fameuze staart te sleuren en het dier helemaal uit zijn evenwicht te brengen. De poema tuimelde plots van de tak en viel half versuft op de grond neer.

Vaag drong het geschreeuw van Mariana tot hem door die in plaats van de vlucht te nemen almaar om hulp riep.

« Kleine zottin, denk je misschien dat ik me lang zal bezighouden met die grote kat hier ? Zij had toch de tijd om zich in veiligheid te stellen... »

Intussen had hij een grote steen gevonden die hij krachtig naar de kop van het wilde beest gooide. Maar na die tweede verrassing begon dit een tikje meer op zijn hoede te zijn. De poema trok zich terug in het struikgewas en staarde grommend van woede zijn vijand aan. Met zijn blote handen voor het wilde dier voelde Piet De Rijke hoe belachelijk de situatie eigenlijk was. Hij zocht een wapen. De alarmkreet van Mariana had nu de ronde van het dorp gedaan.

« Maar ze zullen te laat komen » dacht Piet spijtig.

Inderdaad. Bijna onmerkbaar dook de poema in elkaar en met een machtige sprong viel hij Piet aan. Piet echter sprong behendig opzij en ontweek aldus een eerste aanval. Maar de opsluiting in de hut had hem veel verzwakt en had zijn reflexen vertraagd. Het dier draaide zich plots om en sloeg in volle vlucht de klauwen in zijn prooi. Geraakt in de dij sloeg Piet neer en voelde het gewicht van zijn vijand op hem drukken. Wanhopig strekte hij zijn handen uit en zocht ze vast te klampen in de dikke huid. Hij vond de hals van het beest en zijn nijpende vuisten omprangden haar en zochten achter de pels de harde spieren om het beest te wurgen.

De poema brulde van woede en trok met een houw van zijn klauwende poot Piets schouder open. Hij voelde echter geen pijn meer. Hij zocht het wilde dier goed vast te grijpen, het onbeweeglijk te maken en de vlucht van Mariana te vergemakkelijken. De walgelijke adem van het dier sloeg hem in het gezicht, scherpe tanden blonken op enkele centimeter van zijn ogen. Piet klampte wanhopig zijn handen in de vette vacht, kneep huilend van machteloosheid zijn vingers in het vlees, kneep maar, spande zijn vuisten... maar zijn handen waren niet krachtig en niet breed genoeg om het beest te wurgen. En plots stiet hij een schrille kreet uit en viel zwaar op het lichaam van Piet De Rijke. Deze drukte altijd zijn handen om de weke keel en voelde toen een hand op zijn arm.

— Je hoeft niet voort te doen, het beest is dood...

Piet liet zich door Yavari bevrijden en bemerkte toen dat het lichaam van de poema met een lans was doorboord. De heldendaad van Piet De Rijke deed zeer vlug de ronde van het dorp. Hij werd « de man die met de blote vuist de poema had bevochten » om het jonge meisje te redden. Hij was de held die half dood het reusachtige dier nog wilde wurgen.

Yavari verliet de hut niet meer maar veranderde regelmatig de grascompressen die op de wonden van Piet De Rijke werden gelegd. Deze was nu ontwaakt uit de ijlkoortsen die hem gegrepen hadden na het gevecht. Yavari zegde hem eenvoudig :

— Je sprak dus de waarheid toen je beweerde dat je geen geschenken gekregen had.

— Ik heb altijd de waarheid gezegd, Yavari, zei Piet De Rijke.

En thans waren ze goede vrienden.

(Wordt vervolgd.)

Wie weet het ?

(OPLOSSINGEN VAN BLZ. 5.)

SPEL NR. 1

A : Kogelstoten ; B : Zakkengooien ; C : Discuswerpen ; D : Speerwerpen ; E : Hamerslingeren.

SPEL NR. 2

Na EEN minuut.

SPEL NR. 3

1) Kubler ; 2) Uruguay ; 3) Saunders ; 4) Joe Louis ; 5) Desgranges.

SPEL NR. 4

A : Alpinisme ; B : Hardlopen ; C : Rugby ; D : Base-ball ; E : Baskisch kaatsspel ; F : Hockey.



HUP ROBBEDOES

DOODGEKNUPPELD...

We gaan slagbal spelen. Robje begint en grijpt het slaghout. Fred staat op de serveerplaats en moet zijn maat de bal toewerpen op een manier, dat Rob kan raken zonder daarbij zelf in de knoop te slaan.

Eerste worp : Rob mist jammerlijk. Het valt inderdaad niet mee, zo'n balletje in de vlucht te snappen. Tweede worp : alweer mis ! Derde worp : nogmaals mis en Rob heeft daarmee zijn kansen versnoept. Meneer is af !

Dan komt Rik aan slag. Eerste worp : Rik geeft de bal een knoert, maar... het malle ding vliegt ver buiten de hoek, waarvan de basislijnen op de tekening staan doorgestippeld. Gevolg : ook Rik is uitgeschakeld en af.

Nu Marcel. Eerste poging : daverend mis ! Tweede poging : raak en goed, want de bal blijft binnen de hoeklijnen. Tegelijk laat Marcel het slaghout vallen en rent wat hij rennen kan om de lijnen van de uitgezette vijfhoek heen. Helaas, de oplettende Paul heeft de vlucht van het balletje goed bekeken en plukt het in volle vaart uit de lucht. Gevolg : ook Marcel is dood en kan geen punten voor de zege van zijn ploeg meer verzamelen.

Dan komt George aan slag. Hij krijgt een snoeperig balletje van Fred, slaat de bal ver buiten het bereik van alle vangers en nu kan hij gaan lopen. Maar Guido heeft intussen de bal opgehaald, werpt na twee stappen de bal naar een medevanger. Van man tot man gaat de bal naar iemand van de ploeg, die het geschikste staat om George tijdens zijn loop te raken. Flip gooit moordend raak en... Ook George is gesneuveld. Wat al doden deze middag !..

FRANK.

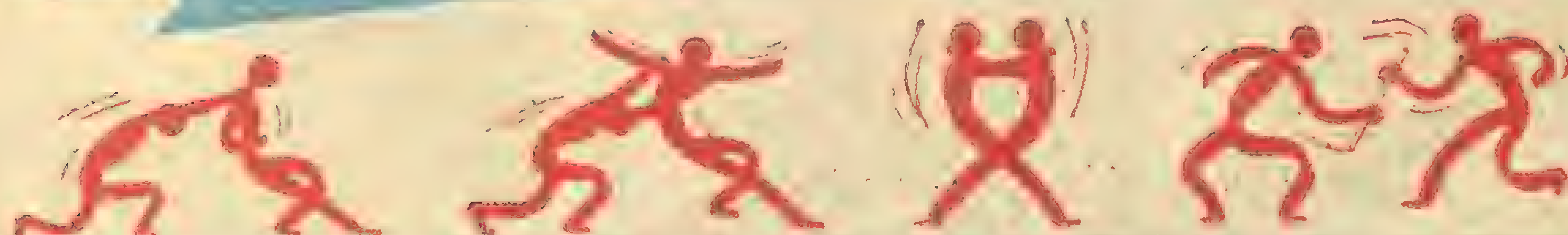
DRIE KEER BAL GEMIST
SLAGMAN AF

BAL BUITEN DE BASISLIJNEN GESLAGEN:
SLAGMAN AF

GERAAKT TUSSEN DE TWEE BASISLIJNEN:
SLAGMAN AF

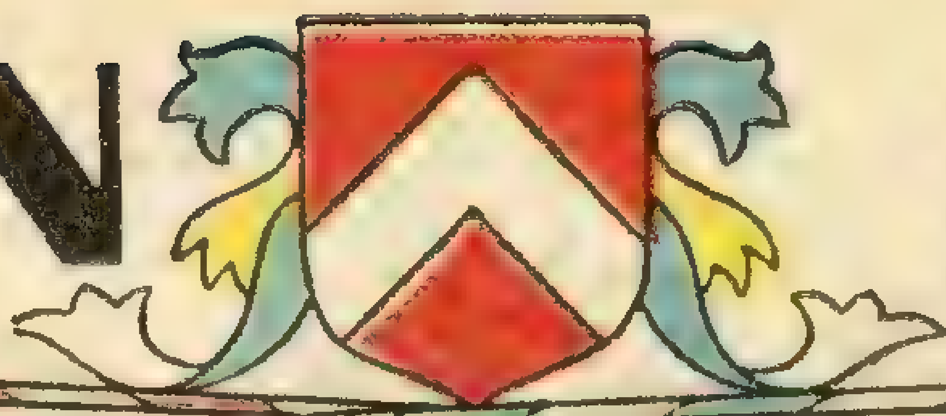
BAL DOOR VANGER UIT DE LUCHT GEPLUKT :
SLAGMAN AF

Wij beginnen de dag



Mijn broer weerstaat aan mijn pogingen, als ik hem achter in zijn hals grijp en hem wil weg duwen. Maar hij krijgt mij niet van mijn plaats, als hij het op mijn uitgestrekte armen probeert. Dan vliegen we elkaar om de hals en de zwakste moet wijken. Tenslotte een worsteling met één stok. Wat een heerlijk gevecht was dat !

JOHAN



Johan heeft kans gezien het slot uit te vluchten. Hij verschuilt zich in 't bos, maar als hij er uit wil, merkt hij dat het omsingeld is. Wat nu?









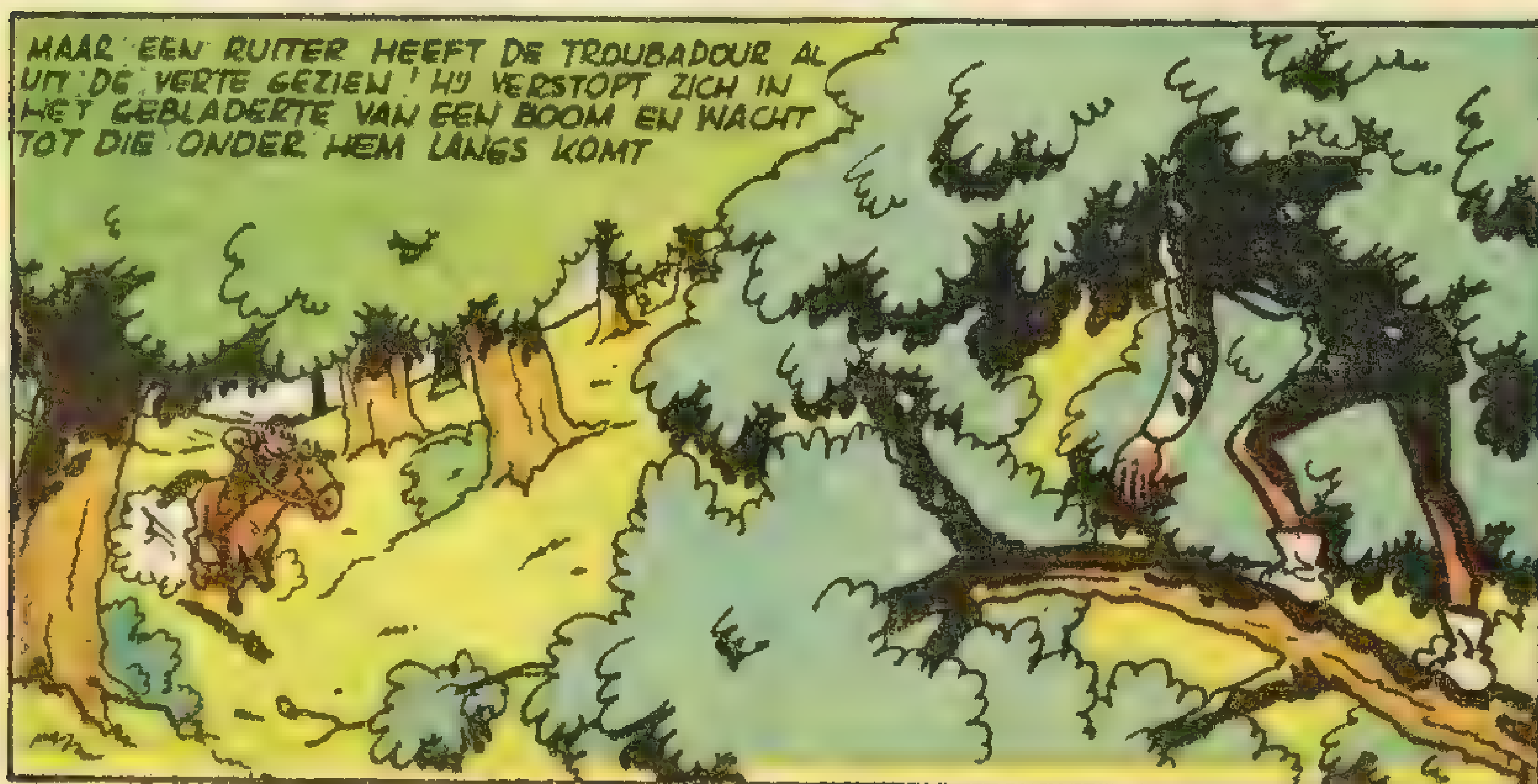


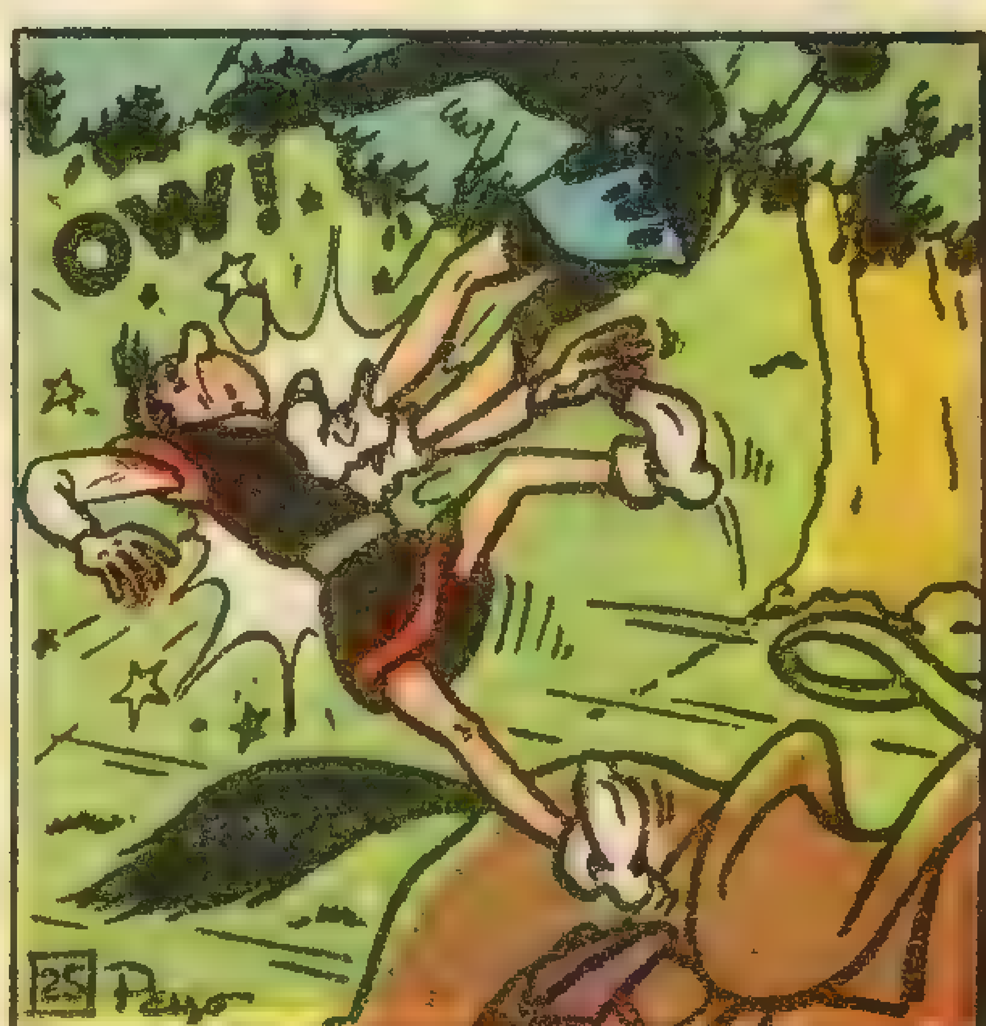












BUCK DANNY

TESTPILOTEN

Na Danny's onthullingen belooft de generaal een onderzoek in te stellen. Sonny en Tumbler sporen Caffery op, die lelijk in de brand zit. Zullen ze hem meebrengen ?







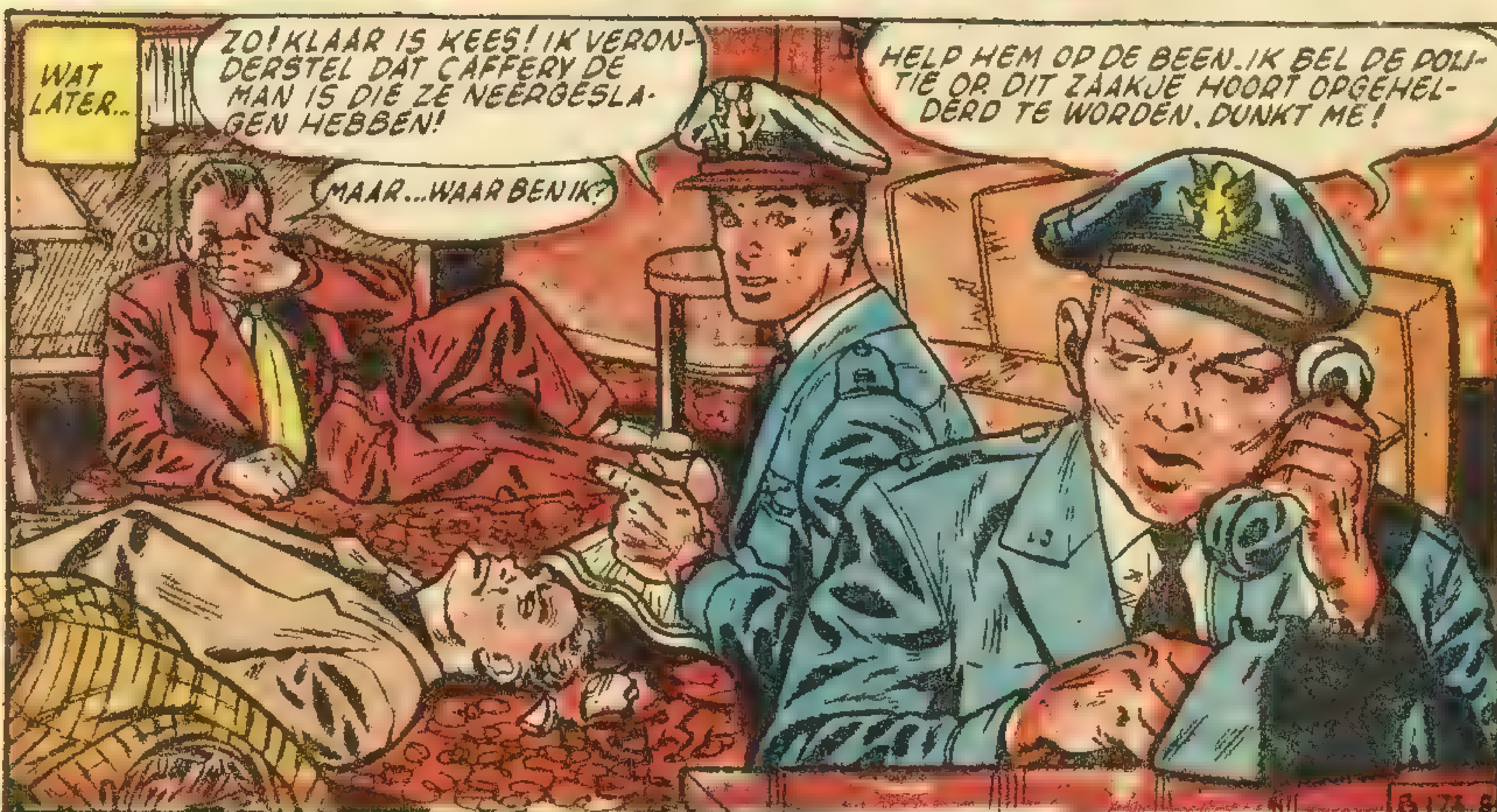


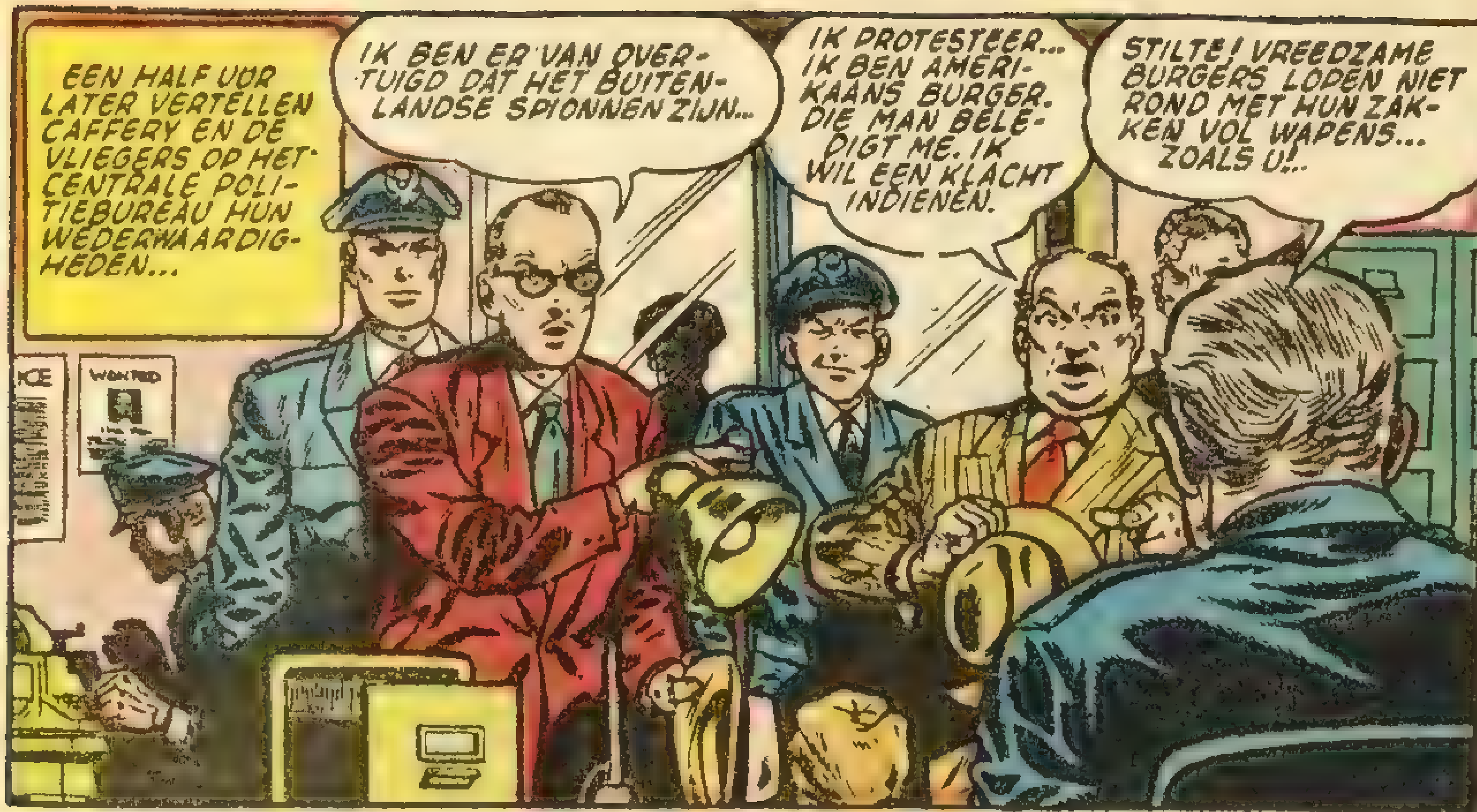










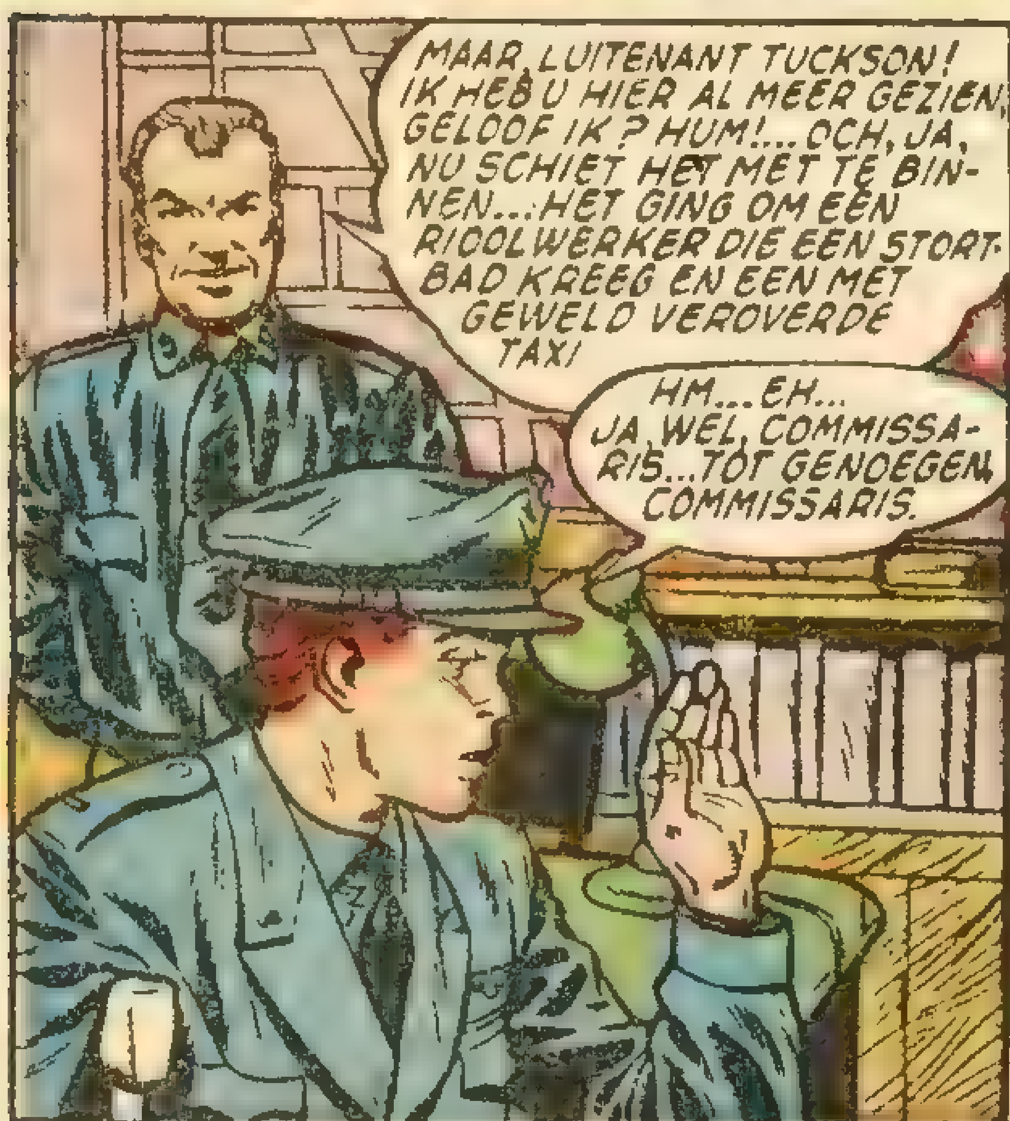




(1) DIENST VOOR GERECHTELIJK ONDERZOEK.





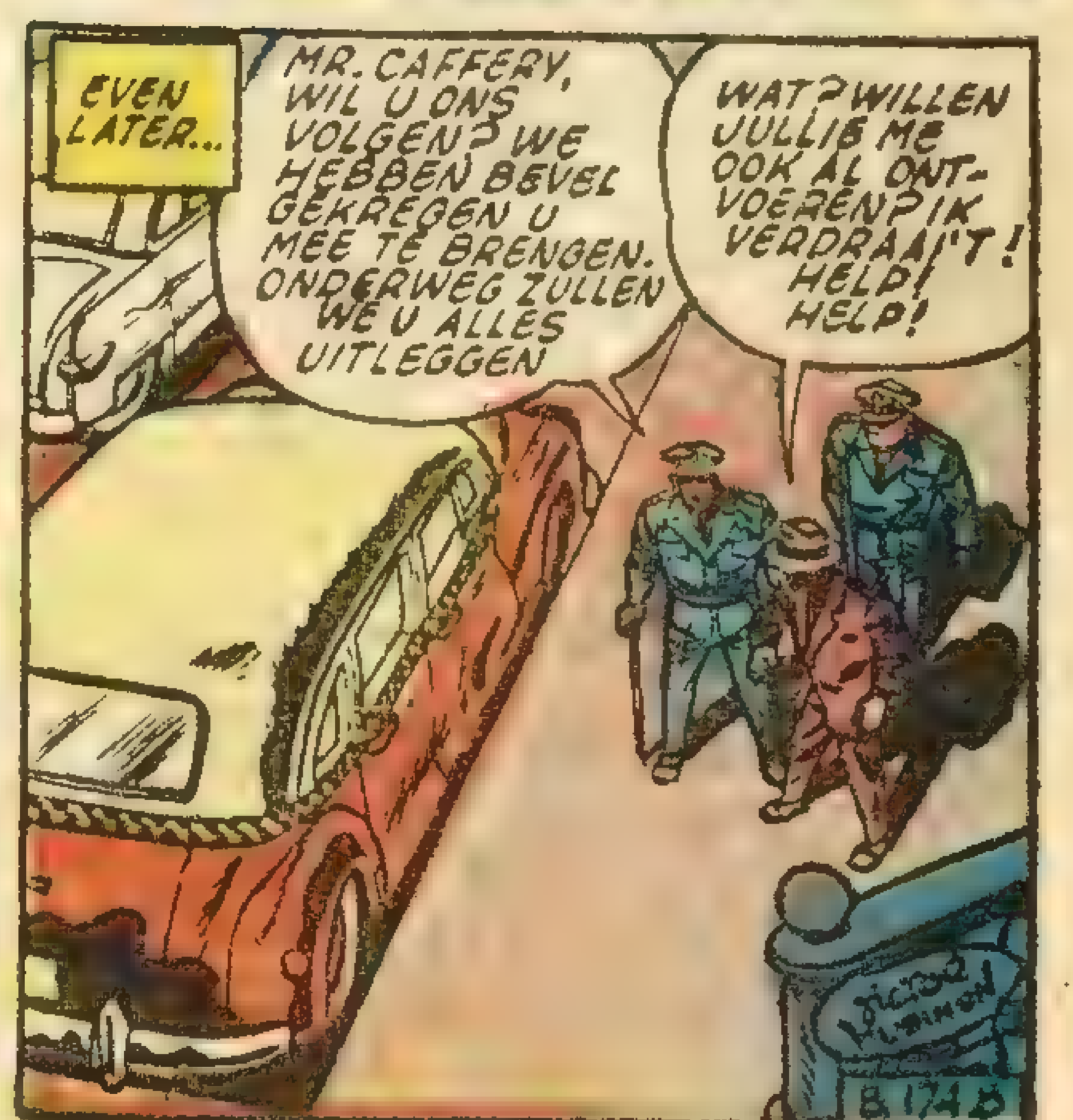












Onze Knollentuin

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk », wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Er knal-knolt hier weer meen'ge knaap !
P. K. drinkt borrels... in zijn slaap !...

Het eerste knolletje is Snuffel waarlijk uit het hart gegrepen. En Piet Kwabbernoot in hoogst-eigen persoon dicht een 17d'eeuws dichter niet onverdienstelijk na :

Ach, waren alle rakkers wijs
En knolden daarbij wèl
De knoltuin was een paradijs
Niemand sprong uit zijn vel !

Luisteren we even naar wat **ZWARTE PANTER** uit Koog aan de Zaan (Ned.) te vertellen heeft. Ook geen vreselijk lange vervolgknollen, Joop, die even verfoeilijk zijn en je tekeningen niet zo groot maken ! Een practische wenk : voor brieven naar België (niet voor briefkaarten) geldt hetzelfde posttarief als bij binnenlands verkeer. Plak dus niet een zegel teveel ! Groeten en alle succes !

KRITIEK OP KRITIEK

Beste Snuffel ! In Nr 669 van « Robbedoes » schrijf je aangaande de zo welig tierende kritiekknollen en -clubs : « Wie spreekt hier eens het verlossende woord ? » Niet dat ik denk, dat verlossende woord te kunnen spreken, maar ik wil wel eens mijn eerlijke mening zeggen AAN ALLE KNOLLENTUINPLANTERS.

Vroeger beoordeelde alleen Snuffel de knolletjes en dat gebeurde sober en steeds opbouwend. Tegenwoordig echter nemen ook op dit gebied de knollenplanters zèlf het heft in handen en dit vooral — voor zover ik na kan gaan — door het optreden van POL POLLEPEL. De rakkers critiseren er lustig op los, terwijl eigen werk niet bepaald vleiend voor hen is ! Snuffel, ik zou zo zeggen : geen kritiek meer door knollenplanters ! Weg met critiekclubs, die enkel aan haarkloverij doen en onrust zaaien. Het is heus niet gemakkelijk een goede knol in elkaar te timmeren. Probeer je het eerlijk, dan is het dubbel ontmoedigend, als er onmiddellijk een of ander criticaster de knol uit elkaar komt rafelen. Niemand heeft daar een spat aan ! Hopelijk is dit de laatste kritiekknol. Voortaan dus weer een knollentuin enkel met verhalen en tekeningen. Geen haarkloverijen meer. Misschien af en toe in de vorm van een grapje is zoiets te waarderen. Rakkers, positief werken! Beginnen we onmiddellijk? Rakkersgroeten van
ZWARTE PANTER uit Koog aan de Zaan.

Onze varende rakker **CAGLIOSTRO 31.809** uit Gent postte zijn bijdrage uit Weurt in Nederland, een « thriller » van het goede soort.

MAC O'NEIL IN ACTIE

Hoofdinspecteur Mc O'Neil van de Londense recherche zat met een moeilijk probleem. Hij nam daarom zijn vriend, detective Peter Lockford, in de arm. — Zo staan de zaken, begon hij. Vijf weken geleden kreeg bankier Wellmann een dreigbrief. Hij moest een bepaalde som storten, wilde zijn zoontje Harry in veiligheid blijven. In het begin betaalde de bankier. De afperser eiste echter steeds hoger sommen, zodat 't W. te bar werd. Prompt werd het kind ontvoerd. De bankier kreeg toen bericht, dat hij zijn zoon kon terugkrijgen, als hij op 7 Maart te middernacht stipt 10.000 dollar op zijn schrijfbureau zou leggen ! Eerst eergister, 6 Maart, waarschuwde de bankier ons. Wij — inspecteur Brundt, commissaris Conich en ik — legden ons in hinderlaag op het kantoor. Op de vastgestelde tijd ging het licht uit. Het raam van het balcon werd stukgeslagen en toen ik licht maakte, bleek het geld verdwenen... Ik sprong ogenblikkelijk naar het balkonraam, trapte op het balcon nog in de glasscherven, maar de dief was ontsnapt ! Waarschijnlijk langs een touwladder, die nog aan de muur hing... Vandaag kwam de jonge Harry Wellmann welvarend thuis...

Precies of het eind van het verhaal was afgewacht, kwam een agent het bezoek aankondigen van professor Greench. Die vertelde opgewonden :

— Ongeveer zes weken geleden kreeg ik een dreigbrief. Als ik niet onmiddellijk 500 dollar betaalde, zou me iets van waarde ontstolen worden. De per brief geëiste som werd telkens groter. De 5e betaalde ik niet meer en de 6e werd een kostbaar document ontvreemd... Ik kon het terugkrijgen, als ik op 8 Maart precies om Middernacht in het Littlewood-park op een aangegeven plek 5.000 dollar zou neerleggen. Wat moet ik doen ?...

Mc maakte vlug een plan op.

— Legt u het geld daar, meneer Greench en...

Er volgde een fluistergesprek en eerst een half uur later ging de professor weg.

8 Maart, middernacht... Donkere schaduwen sluipen naderbij. Opeens een gil, een doffe smak en het aanflitsen van een lamp. Mc spoedt zich naar de plek en vindt insp. Brundt geknield bij het lichaam van comm. Conich. De laatste is met een opvallend breed mes neergestoken. Hij had de dief blijkbaar verrast, maar moest dat met zijn leven betalen ! Dit was geen chantage meer, maar moord !

Ontmoedigd kwam Mc thuis. Voor de zoveelste maal raadpleegde hij zijn aantekeningen. Plots sprong hij op : hij had een aanknopingspunt gevonden ! Hij reed naar het huis van Brundt en... zag daar een eigenaardig schouwspel.

— U komt juist op tijd, chef, zei de laatste. Ik hèb de moordenaar !

Mc richtte zijn blik op B.

— Ja, zei hij traag. Maar ik heb de eigenaar van het mes achterhaald !...

Even was het stil. Toen sprong B. onver-

DENK NA EN... VUL IN :

HORIZONTAAL

1) Vrouwelijk wezen. — 2) Slede. - Mannelijk schaap. — 4) Verouderde maatstaf. — 5) Stelen. — 6) Edelknaap. — 7) Zoutig water. — 9) Gereedschap bestaande uit 'n bundeltje haar aan een steel bevestigd. — 10) Muziknoot - 11) Stuur. — 12) Lang dun en smal stuk hout. — 13) Voor waarheid aannemen. - Vorm van gaan. — 14) Britse havenst. in Azië. - Ronddraaiend kermisspel. — 15) Japanse munt. - Hij die spijzen bereidt.



VERTIKAAL

1) Luchtvormige stof. — 2) Gemeente in prov. Oost-Vlaanderen. — 3) Vragen, verlangen. — 4) Niet dik. - Kroon (afk.). - Vat. — 5) Bijwoord. - Vorm van lopen. - Persoonlijk vnw. — 6) Beroep. - Lange smalle strook of reep. — 7) Senior (afk.). - Overwinning. - Bovenste liggende balk van een dakgeraamte. — 8) Bevestiging. - Verkorte vrouwennaam. - Getal. - Lager onderwijs. — 9) Turks heerser. - Dwaas. — 10) Kruik.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

Horizontaal. — 1) IK. — 2) ES. — 3) TE. - NOOR. — 4) MA. - VOELEN. — 5) AANLOPEN. - MA. — 6) LL. - OREN. - PEL. — 7) OS. — 8) AS.

Vertikaal. — 1) MALTA. — 2) TAAL. — 4) VLO. — 5) OOR. — 6) EDE. — 7) LENA. — 8) EN. — 9) NN. - PO. — 10) MES. — 11) OMAL. — 12) ER. — 13) IS.

heeds op zijn chef toe. Me bleek daarop echter verdacht, ontweek de slag en plantste toen zijn stevige linkse. Nog even wat gespartel en de schuldige lag geboeid.

— Jij had hem dus ook door ?... vroeg Me, terwijl hij zijn vriend bevrijdde.

— Ja, nogal eenvoudig, antwoordde Peter. In het eerste geval : glas op balcon. Dus ruit VAN BINNEN ingeslagen. Mogelijke daders : Wellmann en Brundt. Tweede geval : Wellmann en Greench uitgesloten, want die werden bewaakt. Bleven Conich en Brundt. Conich werd vermoord, bleef Brundt ! Ook die ontdekking van het mes was meesterlijk. Proficiat !

— Heeft niets te betekenen, weerde Me af. Hij verried tenslotte zichzelf !

CAGLIOSTRO 31.809 uit Gent.

Van Piet Kwabbernoot's belevenissen kiezen we de sterke verhalen van NERO uit Gent en TARZAN uit Hoeselt.

KWABBER IN DE POSTKOETS

Hotsend en botsend reed de postkoets in snelle vaart naar Texas-City. De koetsier legde de zweep over de paarden. Hoe vlugger in Texas, hoe beter.

Het was geen lolletje de hele dag in een brandende zon te rijden, alleen maar om één gekke reiziger te vervoeren ! Zonder deze karwei sliep hij anders al lekker in de schaduw van een boom met een fles whisky in de arm... Maar ja, die gekke reiziger was een heer, die dikke fooien gaf ! Daarom de zweep over de paarden.

Mr. Kwabber hield zich krampachtig vast. Ieder ogenblik kon hij uit het rijtuig gewipt worden. Onze achthaar snakte naar 'n koele hotelkamer en een zacht bed. De verre reis maakte hem ziek en met weemoed dacht hij aan het Robbedoeshuis. Pieter was haast onkenbaar. Het stof lag op zijn lakschoenen, zijn grijze broek, zijn zwarte slipjes, witzijden hemd en hoge hoed. Het plakte op zijn schamele haartjes, kriebelde in zijn keel en tussen zijn tenen...

Plots remde de koetsier, sprong van de bok en brulde : « Texas » Of P. K. in zijn nopjes was !

NERO uit Gent.



Poort « Waarachtig » te Maastricht. - Tekenknol van CARMENCITA, aldaar.



De 12-jarige ZORRO 32.104 uit Oss, zorgt voor het zwaar geschut. Volgende keer iets vreedzamers, Henk !

P. K. NAAR KOREA

Piet ging scheep naar Korea. Onze held had er al zoveel horen over vertellen, dat hij zich stiekem had laten inlijven. Over enkele minuten zou het groot avontuur beginnen...

Met zorg zette hij zijn bruine muts op zijn sprietjes en wandelde de loopplank op. Intussen speelde het muziekkorps het vaderlands lied. P. K. wuifde nog eens naar zijn vrienden, de stoomfluit gilde, langzaam zette het schip zich in beweging en weg was Piet...

's Avonds in zijn kajuit haalde hij uit zijn valies een fles oude klare, die zijn moeder hem had meegegeven om geen koude voeten te krijgen. Piet nam een teug, maar het vuurwater was zo goed, dat onze Piet niet langer kon weerstaan. Hij zette zijn hoofd onder de fles en hij hield niet op, voordat het laatste lekske langs zijn tong gevloeid was...

Piet kreeg het binnen benauwd. Daarom waggelde onze held naar buiten, maar rekende daarbij buiten de sergeant, die juist de wacht betrokken had. Die vroeg, wat Pieter scheelde

— Als ge het toch wilt weten, lalde Piet met dronkemansstem, ik heb de afvaart gedoopt !

Dan zal ik je eens overdopen, zei de sergeant.

Hij greep Piet in het kruis van zijn broek en... plons daar ging de Koreaanse Kwabber overboord.

Toen schrok Piet wakker. Hij kwam tot de ontdekking, dat hij in nachthemd in het bad verzukkeld was !

TARZAN uit Hoeselt.

In het dichterknollenperk laat TEPPEN TEERLEPEL uit Oost-Vlaanderen zich van een heel wat sympathieker kant zien. Als eersteling niet kwaad ! Dat het gevalletje niet rijmt, is niet erg. Snuffel heeft de regels hier en daar een straffer gang gegeven. Al doende leert men en dus ook Teppen !

LENTE

De winterdagen zijn voorbij.
Ik zie reeds vogels in de lucht !
Die fluiten opgewekt en blij.
De zon schijnt warm aan d'hemelkim.

De velden staan in 't prilste groen.
De zwaluwen zijn weer terug.
Genietend van de buitenlucht
Geniet ik ook van plant en dier.

Daar zitten bengels aan de vliet
Te vissen en ik kijk ernaar.
Maar liever is me 't kleine grut
Des visjes, dat zwemt onvermoeid !

TEPPEN TEERLEPEL uit Oost-Vlaanderen.

Eervolle vermelding tekenknollen : ZWARTE PANTER uit Koog (niet zo groot, Joop !) JAN KORDAAT 33.079 uit Crisnee (twee knolletjes van Joseph), een fraaie nageknolde doder van ROBIN HOOD 32.759 uit Kortenberg (bravo, August !), BLACK PANTER uit Gentbrugge, BUFFALO BILL uit Mechelen en NERO uit Gent. Arsène, Julien en Willy deden uitstekend hun best.

Sjarel komt daar de knollentuin binnenpuffen, of hij de uitvinder van de tabak is ! Tot volgende week, rakkers ! Wolken groeten van Sjarel, in sigaretten-vloeitjes van Piet, maar met gouden bandjes van jullie opperknollenaar

SNUFFEL.



OPROEPEN

De plaatselijke Robbedoesclub van Poperinge doet een dringende oproep tot alle rakkers uit de omgeving. Inschrijving bij leider Willy Osteux, Ieperstraat 34, Poperinge.

Rakkers François J. en Roger R., van Hoeilaart moeten zo gauw mogelijk hun geboortedatum opgeven om het nummer van hun lidkaart te kunnen terugvinden.

Alle rakkers van Hoeilaart sluiten aan bij de plaatselijke Robbedoesclub. Laat je aanwerven bij leider François Janssens, Steenweg op Overijse 10, Hoeilaart.

Rakkeres Martha Peeters, Antwerpen, zal zeer welkom zijn in de grote Robbedoesclub, maar dan moet ze de nodige gegevens sturen : volledige naam en adres, geboorteplaats en -datum, schuilnaam. Daarbij 2 fr. in nog niet gebruikte postzegels voegen, als ze enkel een lidkaart verlangt, of 10 fr. voor lidkaart plus kenteken.

Jean Crombez, Willy Bouttelisier en Ronald Kimpe uit Oostende, en Julien Callewaert en Libin Ronald uit Stene, krijgen hun lidkaart zo gauw ze elk 2 fr. in nog niet gebruikte zegels hebben gestuurd. Afgestempelde zegels zijn niet goed. Zorg je daar spoedig voor ?

Robbedoeslezers, die in het bezit zijn van een 9,5 mm. camera of projector (ook 9,5 mm. films) kunnen aansluiten bij de « Robbedoes Ciné Club ». Schrijven naar Emiel Leys, Lierse Steenweg 121, Mortsel.

VRAGENBUS

De Hommel, Nieuwmeer. — Alle rakkers met ondernemingsgeest en leidersgaven mogen een plaatselijke Robbedoesclub stichten (en rakkeresjes eveneens, al schijnen ze dit te vergeten). Alleen moeten ze zich houden aan de Erewet van Robbedoes. Het aantal leden gaat van twee tot een heel legertje en de rakkers organiseren hun club zoals ze zelf willen. - Robbedoes kan je bij alle krantenverkopers vinden. - De sleutel van het geheimschrift mag nooit verraden worden, zelfs niet aan leden van plaatselijke clubs, die nog niet in de grote Robbedoesclub ingeschreven zijn. - Je mag knolletjes sturen zoveel als je wilt. Het formaat is vrij, maar tekeningen moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt worden uitgevoerd. - De Robbedoesbeeldjes in rubber zijn nog verkrijgbaar (10 fr. of 40 fr. met kostuumpje).

GEHEIME BOODSCHAP

1—XR64P X4N64X R24P42036 —XS6129 XN
74R4NZ92 5R9X54X N54H43M48— X7=9P54P
29X6S6+— R74N92SH3 JZ3JN1—2X 473597R4
S+32—P54 14N+3454 H43M48—X 7=9PX4N
S60XR6M—46 4R7454+—N46 4KS68 3J1—454
NZ—N3457 0XR6H48— N6C3J F4R4N64 29N5.

TOON.

ABONNEMENTSPRIJS

LANDEN	VALUTA	1 JAAR	6 MAAND.	3 MAAND.	BESTELLEN BIJ
Nederland	Fl.	15.60	7.80	3.90	Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co., Hercules Segherslaan 19, Eindhoven. - Giro : 211.714.
West-Indië	Fl.	16.80	8.40	4.20	
België en Luxemburg	B. Fr.	260	130	65	Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co., Ommeganckstraat 21, Antwerpen. - P. C. R. 3621.59.
Belgisch Kongo	B. Fr.	272	136	68	
Andere landen	B. Fr.	280	140	70	

RIK RAKKERS



De dag van de ren is aangebroken. Rik gaat zijn geluk voor de weduwe beproeven. Marlow komt bij de sheriff om een bevel tot uitzetting tegen de weduwe. Op de hoeve verschijnt Clem ten tonele



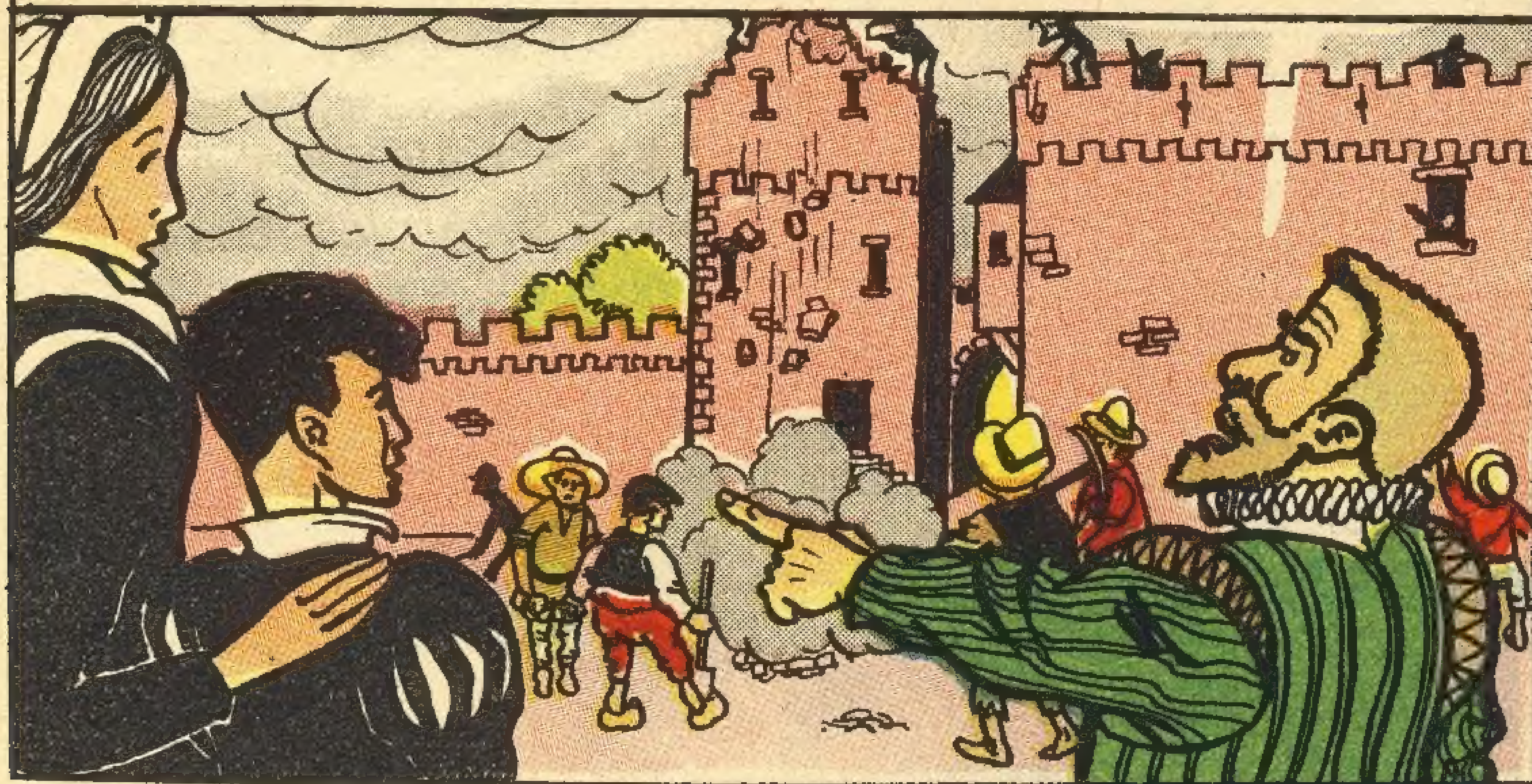


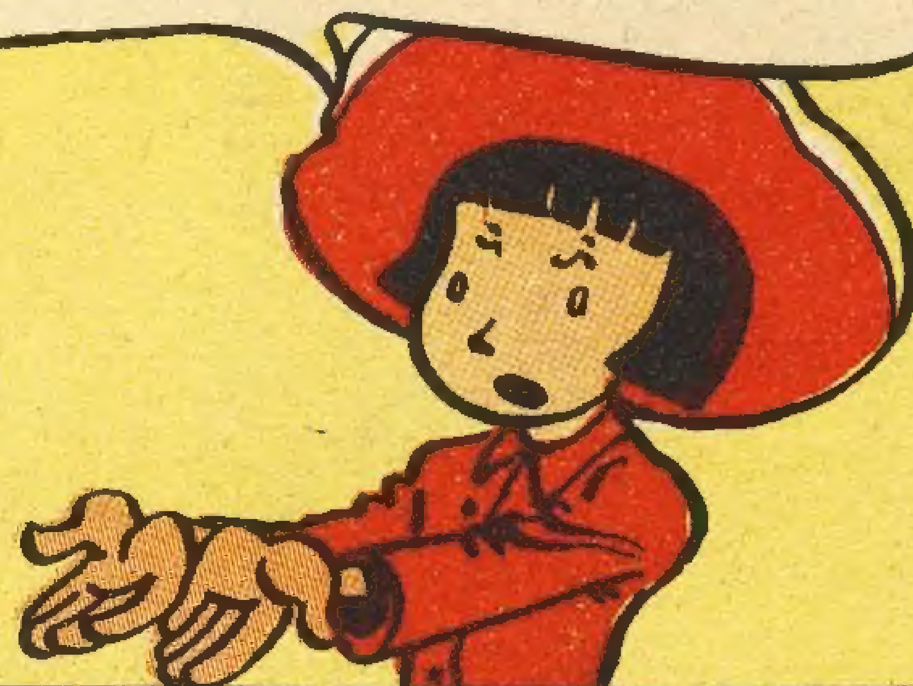









Xaverius
OP BEVEL VAN DE SPAANSE KONING WORDEN DE WALLEN VAN XAVIER GESLECHT


ZO VERSTRIJKT FRANCISCUS' JEUGD... IN 1521 BELEGEREN DE FRANSEN PAMPLONA, DAT DOOR DE SPANJAARDEN VERDEDIGD WORDT.
IN HET FRANSE LEGER STRIJDEN OOK NAVARREZEN, WAARONDER TWEE BROERS VAN FRANCISCUS.


DE SPANJAARDEN WILLEN ZICH OVERGEVEN ALS EEN JONGE OFFICIER UITROEPT:


ZO WAAR IK LOYOLA HEET NOOIT ZAL IK ME OVER-GEVEN!


MAAR EEN KOGEL VERBRIJZELT ZIJN BEEN EN DE FRANSEN BEHALEN DE OVERWINNING. EEN KORTSTONDIGE TROUWENS! ZO VERSTRIJKT DE TIJD... 1525.
1525


HA, ZAMORA!... GA JE OP REIS?...
IK?... NATUURLIJK NIET! MENEER FRANCISCUS VERTREKT!

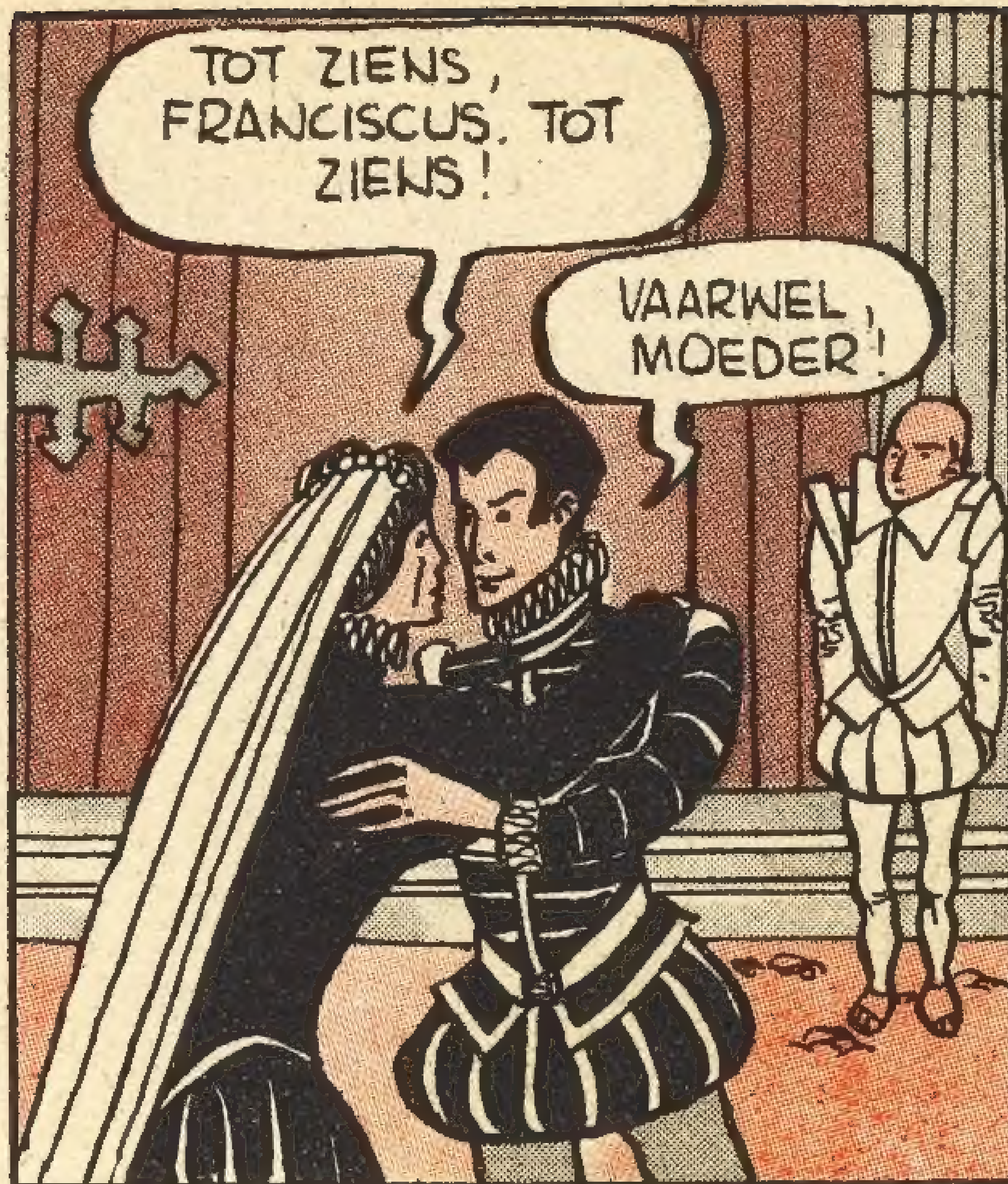

WAT? WIL FRANCISCUS ONS VERLATEN?
JE VERGEET, DAT DE TIJD VERSTRIJKT, BESTE ESCALA; FRANCISCUS IS GEEN KIND MEER!


MENEER FRANCISCUS IS EEN FLINKE JONGEMAN VAN 19 JAAR EN HIJ GAAT NAAR PARIJS!


ZO! DE MUILEZEL IS GEZADELD. KOM MEE, WE GAAN HEM VAARWEL ZEGGEN!


VLUG MAAR, WANT HIJ IS ER AL!

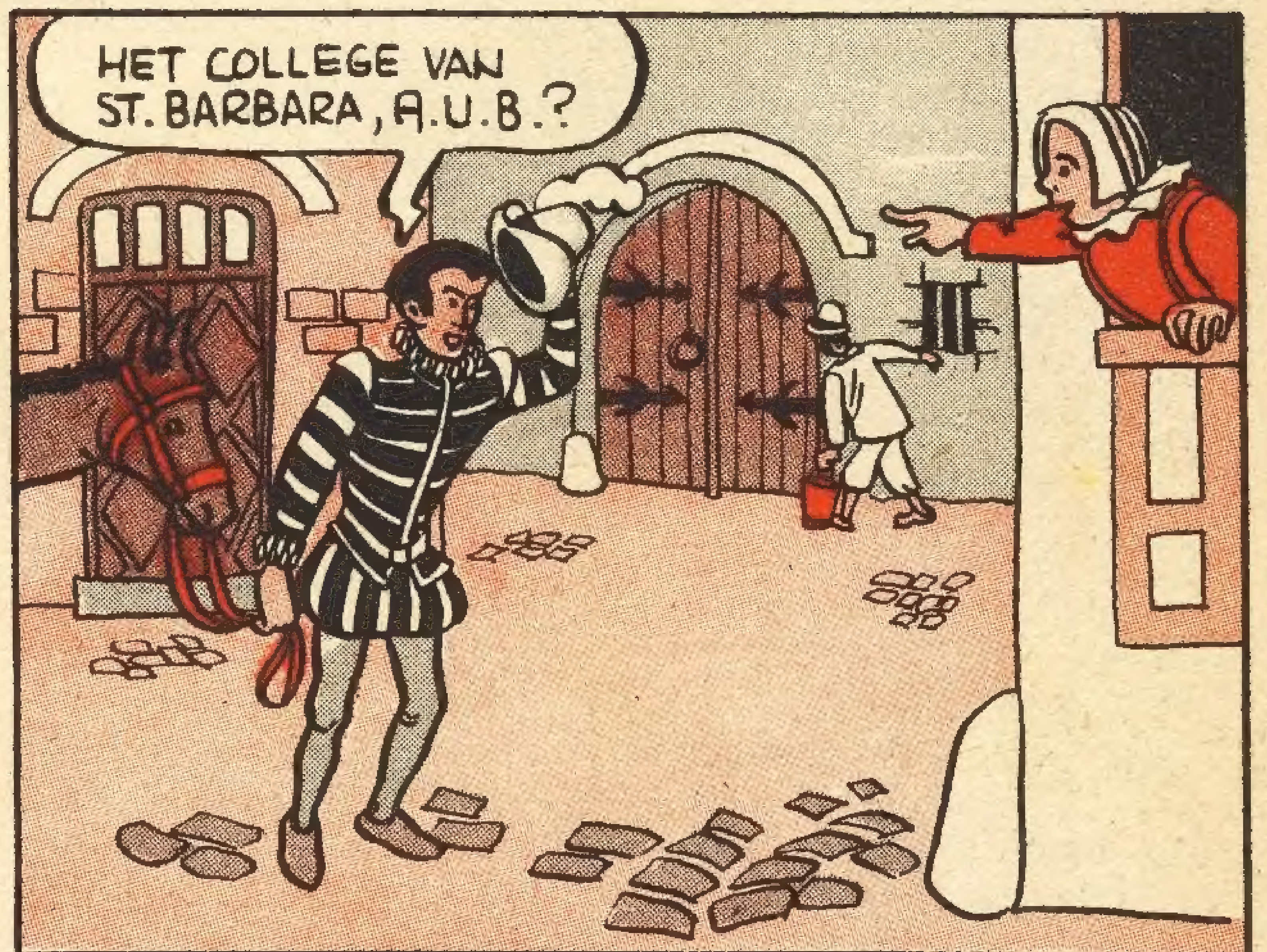

ALLES IS KLAAR, MENEER.


TOT ZIENS, FRANCISCUS. TOT ZIENS!
VAARWEL, MOEDER!


TOT ZIENS!


VAN XAVIER NAAR PARIJS, 800 KM.


DIT IS DUS PARIJS!


HET COLLEGE VAN ST. BARBARA, A.U.B.?


EEN NIEUWE? IN ORDE. VOLGT U MIJ MAAR NAAR UW REGENT!...


MIJN NAAM IS FRANCISCUS VAN JASSU, VAN XAVIER. IK BETAAL VOLLEDIG KOSTGELD.


NU MOET IK U ALLEEN LATEN... IK HEB NOG WERK...U VINDT UW KAMER WEL...DE LAATSTE RECHTS OP DEZE GANG...


KIJK DAAR, EEN NIEUWELING !


PAS OP ! DAAR IS HIJ WEER !


DE REGENT STUURT ME HIERHEEN EN DE KAMER IS BEZET... KUNT U MIJ...


STAKKERD... DENK JE DAT JE HIER IN EEN KASTEEL BENT, WAAR JE JE EIGEN KAMERS HEBT !?...
HI! HI!
HA! HA!


JE ZULT NOG VEEL MOETEN LEREN... GEEN ANDERE VRIJE TIJD, DAN DIE JE STEELT !
EN JE KRIJGT EEN STUDENTENPAK...
EN LESSEN, STUDIE EN STRAF... VAN 'SMORGENS TOT 'S AVONDS !

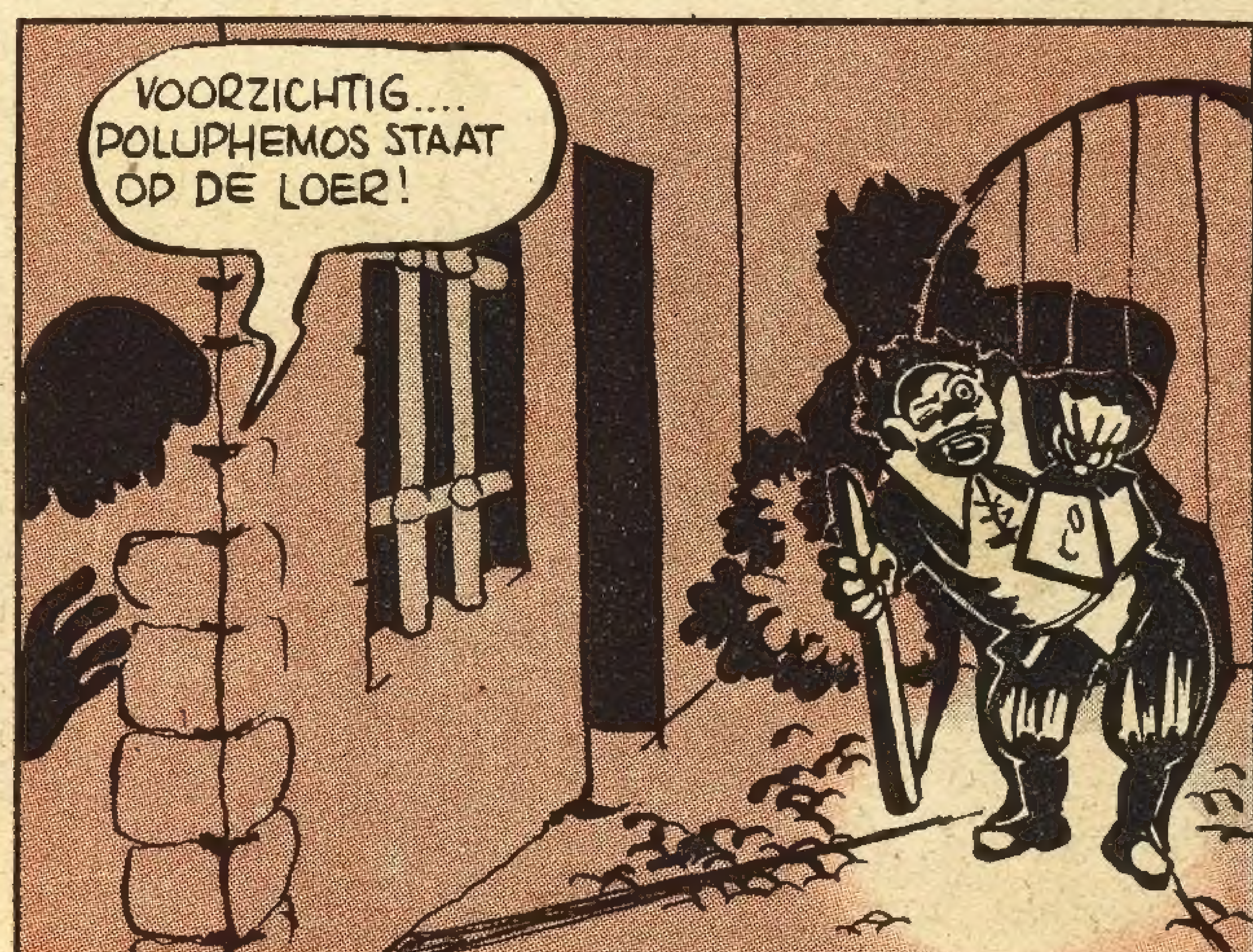

MAAR JE KAN PLEZIER HEBBEN ALS JE MET ONS MEEGAAT. 'T IS DE EERSTE KEER, DAT JE IN PARIJS KOMT, NIET? DAT MOET GEVIERD WORDEN !...

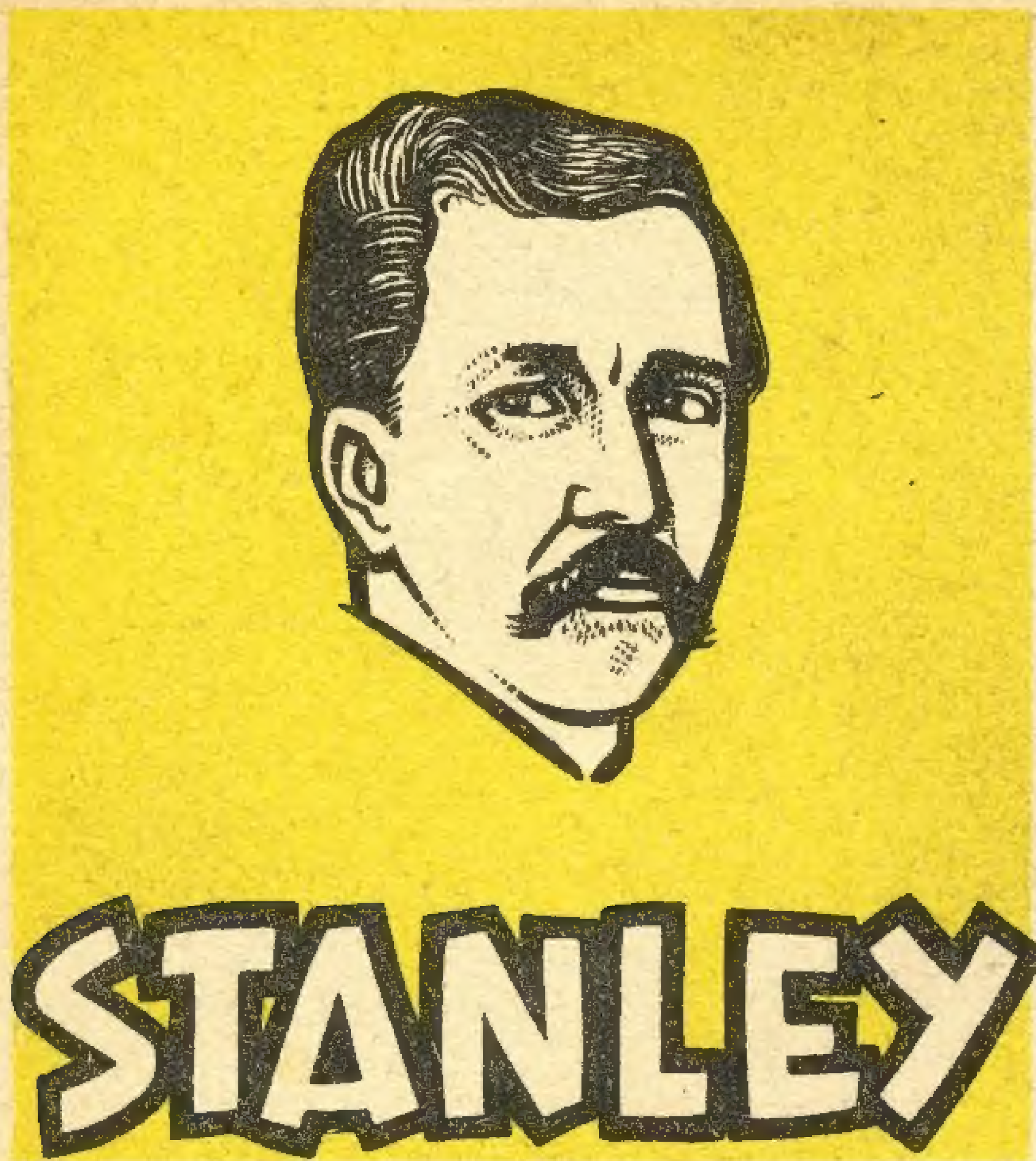

VANAVOND ALS IEDEREEN SLAPEN IS GA JE MET ONS MEE !...
IN ORDE !


TOT VANAVOND DUS ! VERGEET VOORAL JE GELD NIET !


EN INDERDAAD, 'S'AVONDS...

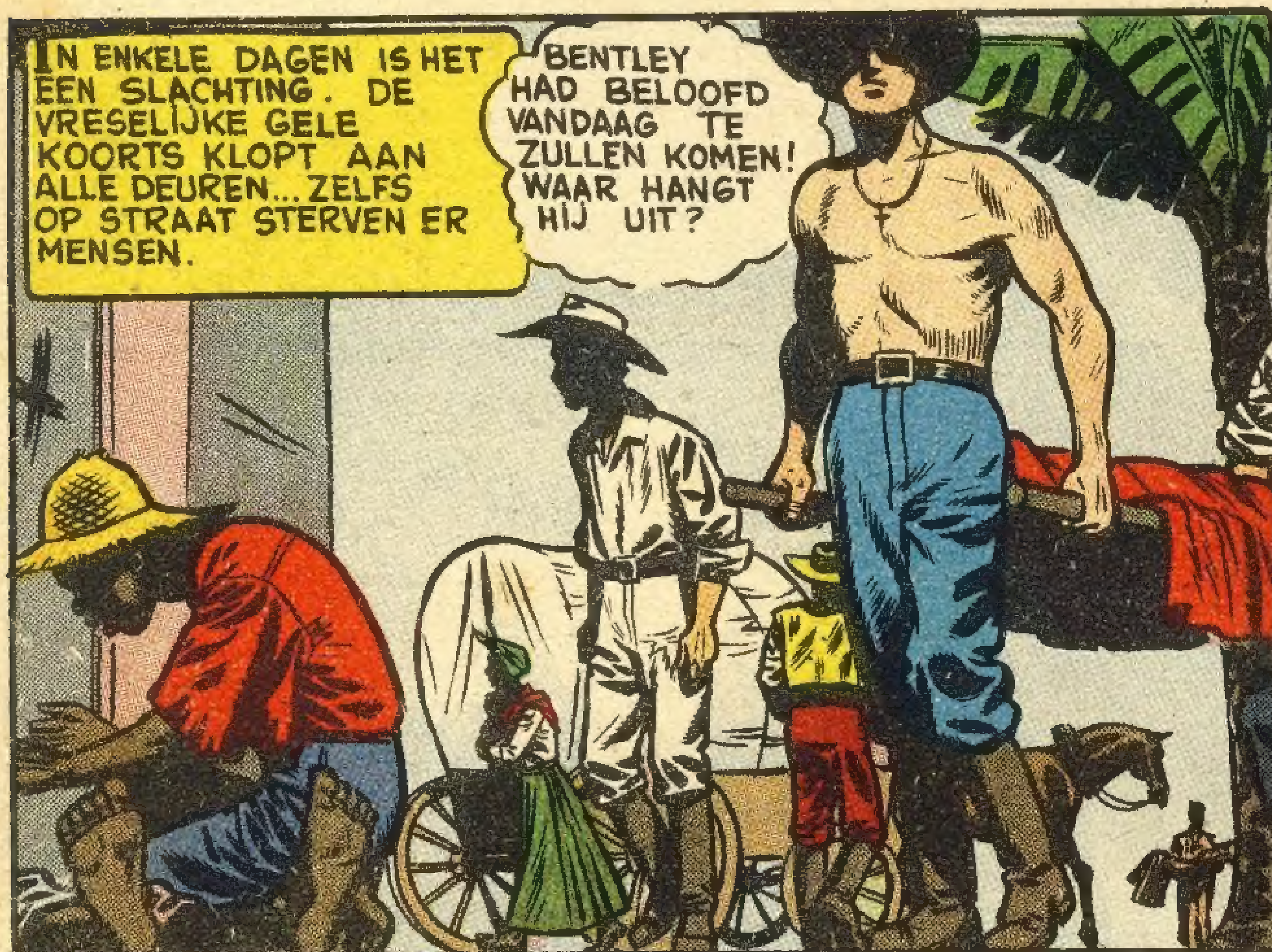



VOORZICHTIG.... POLUPHEMOS STAAT OP DE LOER !























Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.